

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

01/2024

Nơi đâu có nhân đức thực, nơi đó phải có hy sinh, trọn đời chúng ta phải là một hy sinh. Chỉ bằng con đường hy sinh, các linh hồn mới có thể trở nên hữu dụng (NK 1358).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 01/2024

LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Tháng đầu năm Dương lịch, chúng ta cùng với Giáo hội cầu nguyện cho Hòa bình thế giới. Nếu chữ Hòa bình thường đi đôi với từ Chiến tranh thì năm nay từ Hòa bình càng có ý nghĩa cho mỗi người chúng ta, các Kitô hữu và dĩ nhiên cho mọi người trên thế giới. Vì thế ngày thế giới cầu nguyện cho Hòa bình cũng là ngày mời gọi chúng ta cầu nguyện cho chiến tranh tại vài nơi trên thế giới được chấm dứt.

Nhìn lại trong năm qua, chúng ta thấy chiến tranh xảy ra ngày càng lớn tại vài nơi trên thế giới. Vấn đề là ở chỗ cuộc chiến này chưa kết thúc thì cuộc chiến khác lại bùng nổ. Và người ta không biết có còn nguy cơ xảy ra cuộc chiến khác nữa không? Những tranh chấp lớn nhỏ cho thấy các quốc gia, các nhóm đều có khuynh hướng tiêu diệt nhóm khác, quốc gia khác hay người khác. Từ “chung sống hòa bình” hay “cùng nhau phát triển” trở nên xa vời hơn bao giờ hết.

Hậu quả của việc tiêu diệt nhau là làm cho nhiều người chết, nhiều nhà cửa bị phá hủy, nhiều tài nguyên quốc gia bị tung vào cuộc chiến thay vì dùng vào việc làm gia tăng phúc lợi xã hội, lo cho người dân được cơm no áo ấm. Từ đó cho thấy ước vọng hòa bình là ước vọng lớn lao và luôn mãi của con người.

Nói cho cùng thì dù con người luôn ước mong hòa bình tuy nhiên cũng chính con người lại muốn dùng bạo lực để đạt tới kết quả. Sự nghịch lý ấy làm con người luôn sống bất bình an: bên yếu thì tìm cách phòng ngự, bên mạnh thì tìm cách tấn công. Trận chiến này có vẻ không bao giờ cùng. Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót của chúng ta cố gắng thoát ra khỏi lối sống mạnh được yếu thua đó để luôn sống trong Bình an của Lòng Thương Xót của Chúa.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT LỄ HIỂN LINH, NĂM B

1. Ý nghĩa thật của ngôi sao lạ:

Nhiều người vẫn nghĩ rằng ngày xưa có một ngôi sao lạ xuất hiện trên vùng trời Phương Đông để dẫn đường các đạo sĩ. Sao đi trên trời, người đi dưới đất, và khi đến Bêlem thì ngôi sao dừng lại, chiếu một luồng ánh sáng xuống đúng nơi mà Chúa Hài Đồng đang ở. Thế là các đạo sĩ vào nhà, quỳ xuống thờ lạy Đức Giêsu và dâng lễ vật cho Ngài.

Những người biết khoa học chút ít đều coi đây là chuyện hoang đường: làm sao bước chân con người có thể theo kịp tốc độ di chuyển của tinh tú!? Sự thật hay là hoang đường?

Xin thưa, đây là một cách viết, khai thác một hình ảnh để diễn đạt một chân lý. Theo cách viết của Thánh Matthêu, lý do thúc dục các đạo sĩ lên đường là vì "Chúng tôi đã thấy ngôi sao của Ngài xuất hiện bên Phương Đông". Matthêu không hề viết là ngôi sao cùng sánh bước với các đạo sĩ trên khắp những đoạn đường từ Phương Đông đến Giêrusalem. Bởi đó họ phải đi

tìm, và khi đến Giêrusalem họ phải hỏi người khác nữa. Câu trả lời giúp họ biết hướng để tiếp tục cuộc hành trình chính là một câu Sách Thánh. Mỗi khi đến gần Bêlem thì Ngôi Sao mới xuất hiện lại để dẫn họ đến chỗ Hài Nhi đang ở.

Tóm lại, Ngôi Sao là một dấu chỉ thôi thúc lên đường. Nhưng cuộc hành trình đòi hỏi phải cố gắng, kiếm tìm, dò hỏi nhiều nơi, nhiều người, nhất là Sách Thánh. Và cuối cuộc hành trình, dấu chỉ lại rực sáng như để xác nhận rằng cuộc hành trình đã đạt đến điểm tới.

2. Hành trình đức tin:

Hành trình của các đạo sĩ là hình ảnh minh họa cho hành trình của mọi kẻ tin:

a/ Hành trình khởi đầu bằng một điều gì đó lạ lùng khiến người ta chú ý (Thí dụ ánh sao lạ đối với các đạo sĩ). Điều lạ lùng này mời gọi người ta từ bỏ nếp sống đã quen để dẫn thân đi tìm một cái gì đó cao hơn, xa hơn, tốt đẹp hơn.

b/ Tiếp theo là những bước thăng trầm trong cuộc hành

trình: có khi con đường rất bằng phẳng êm ái, có khi lại quanh co gồ ghề, có lúc ánh sao sáng tỏ trên bầu trời, có lúc nó vụt biến mất.

c/ Nhưng miễn là người ta không nản lòng mà cứ kiên trì dẫn bước thì cuối cùng người ta sẽ gặp được Chúa.

Đó là cuộc hành trình của kẻ chưa có đức tin tìm đến với Chúa, mà cũng là cuộc hành trình của kẻ đã tin rồi nhưng muốn đến với Chúa một cách gần gũi thân tình hơn.

3. Lên đường:

Có những người tìm kiếm như các đạo sĩ, lên đường như Abraham. Cũng có những người ngồi một chỗ như Hêrôđê. Muốn biết ư? Ông đã có các chuyên viên. Muốn tiêu diệt đối phương ư? Ông có cả ngàn quân lính dưới quyền. Thiên Chúa hướng dẫn những ai muốn tìm Người cách lạ lùng. Người trốn thoát khỏi những kẻ muốn tìm bắt. Người không hung hãn chống lại những kẻ muốn huỷ diệt Người. Người tự xóa mình đi và biến mất.

Người ở đâu, Đức Giêsu ẩn dấu của thời đại? Trong làng quê heo hút nào, trong gia đình nghèo khó nào có ánh sáng Thiên Chúa mời ta nhận ra Người? "Ta đói các người đã cho Ta ăn... Thực, Ta bảo các người: mỗi lần các

người làm cho một trong những kẻ bé nhỏ nhất là anh em Ta đây, là các người làm cho chính Ta" (Mt 25, 35-40). Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng có lời kinh thánh: Ta đã không bị cám dỗ dùng lời Kinh Thánh để át giọng kẻ quấy rày ư? Đức Giêsu đâu để cho ta đền bù. Nếu ta muốn nắm lấy Người để được an tâm, Người sẽ thoát khỏi tầm tay ta. Nếu ta chấp nhận lên đường tìm kiếm Người, ta sẽ như các đạo sĩ, được đầy tràn niềm vui và tìm thấy Người (...) Đọc kỹ Kinh Thánh thôi chưa đủ, còn phải để Kinh Thánh gợi hứng cho đời ta, để ta đem ra thực hành, để ta đặt mình dưới sự điều khiển của Kinh Thánh. Các luật sĩ và các thầy thượng tế biết lời sấm lăm chửi. Nhưng họ chỉ biết trưng dẫn thôi... Hêrôđê thì dùng Kinh Thánh để tìm cách giết Hài nhi... Còn các đạo sĩ, bản thân chẳng biết Kinh Thánh, chỉ được Hêrôđê chỉ dẫn, đã lên đường tìm kiếm Đức Giêsu và họ đã gặp Người...

Lễ Hiển Linh là lễ Chúa tỏ mình cho dân ngoại, nhắc chúng ta đến việc truyền giáo.

Chúng ta đừng chỉ lo gìn giữ ngọn nến của ngày chịu phép rửa tội, nhưng hãy can đảm thắp sáng những ngọn nến còn trong bóng tối lầm lạc và tội lỗi, để thế giới này luôn đi trong ánh sáng chân thật của Chúa.

CHÚA NHẬT II THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Một cuộc gặp gỡ đây ý nghĩa

Trong đời của chúng ta có rất nhiều cuộc gặp gỡ.

Có những cuộc gặp gỡ chẳng có ý nghĩa bao nhiêu và sớm rơi vào quên lãng. Đó là gặp gỡ hời hợt bề ngoài. Ta có thể nói chuyện với một người nào đó hàng giờ, có khi hàng năm nhưng vẫn thấy chưa thể cởi mở hết tấm lòng. Ta có thể sống chung một tập thể với một người nào đó nhiều năm trời nhưng không bao giờ hiểu được người đó.

Có những cuộc gặp gỡ mà sau khi chia tay, chúng ta cảm thấy mình còn nghèo nàn hơn trước.

Nhưng cũng có những cuộc gặp gỡ rất nhiều ý nghĩa, làm cho chúng ta giàu hơn, và có khi làm thay đổi hẳn cuộc đời chúng ta. Bạn có thể gặp một người nào đó chỉ một lần liền cảm thấy gắn bó với người đó. Với người đó, bạn có thể cởi mở hết tấm lòng.

Khi tình bạn nảy sinh giữa ta với một người nào đó, ta không cảm thấy rõ ràng đời mình đã đổi thay, nhưng ta nhận thức được rằng đời mình đã có một cái gì đó khác trước, ta có thể yêu thương và chăm sóc người đó một cách dễ dàng không cần cố gắng.

Đừng nghĩ rằng cứ sống với nhau lâu dài và kiên trì chiều chuộng nhau thì sẽ có tình yêu. Theo Kahlil Gibran, *"Tình yêu là con đẻ của một sự thu hút vô hình. Nếu sự thu hút này không nảy sinh trong một giây phút thì nó sẽ chẳng bao giờ nảy sinh cho dù trải qua nhiều năm và thậm chí nhiều thế hệ"*.

Có những cuộc gặp gỡ rất tình cờ nhưng lại khiến người ta gắn bó với nhau suốt đời. Nhiều cặp vợ chồng đã kể về lần đầu tiên họ gặp nhau với những chi tiết mà suốt đời họ không thể nào quên.

Những điều nói trên giúp chúng ta hiểu được tầm quan trọng của cuộc gặp gỡ đầu tiên giữa Đức Giêsu và 3 môn đệ sau này sẽ trở thành tông đồ của Ngài: Anrê, Gioan và Phêrô. Rõ ràng đây là một cuộc gặp gỡ tuyệt vời, bởi vì rất nhiều năm sau, khi Gioan viết Tin Mừng, ông vẫn còn nhớ chính xác thời giờ lúc đó: "Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười" (nghĩa là khoảng 4 giờ chiều).

Vừa khi gặp Đức Giêsu, họ đã bị Ngài thu hút. Tuy nhiên Ngài không hối thúc, Ngài để họ thông thả muốn tìm hiểu Ngài bao lâu tùy ý: "Hãy đến mà xem". Họ đã đến và đã xem. Họ thấy Ngài thân thiện, niềm nở, nồng ấm. Họ biết mình đã gặp được một con người tuyệt vời, và thế là một tình nghĩa gắn bó được phát sinh.

Khi ở với Ngài, họ cảm thấy hoàn toàn bình an thoải mái. Qua tiếp xúc với Ngài, họ còn khám phá chính bản thân họ. Thấy cung cách của Ngài, họ cảm mến và thấy rằng mình cũng phải cố gắng sống theo cung cách ấy.

Có một khác biệt vô cùng to lớn giữa uy quyền và ảnh hưởng. Những người hành

quyền trên chúng ta thì muốn chế ngự chúng ta, biến chúng ta thành nô lệ họ hoặc một bản sao của họ. Trái lại, những người có ảnh hưởng trên chúng ta thực ra không có ý gò ép chúng ta, thay đổi chúng ta hay khuôn đúc chúng ta thành người giống như họ. Họ ban cho chúng ta một không gian mà trong đó chúng ta có thể tìm gặp chính mình và sống theo cách thức của mình. Đức Giêsu không hành quyền trên các môn đệ. Nhưng Ngài có ảnh hưởng sâu đậm trên họ. Cuộc gặp gỡ hôm ấy đã biến đổi hẳn cuộc đời của Gioan, Anrê và Phêrô.

Chúng ta không thể gặp gỡ Đức Giêsu trong xác thể, nhưng chúng ta có thể gặp gỡ Ngài một cách thiêng liêng trong đức tin như gặp một người Bạn, một người Anh và một Đấng cứu tinh.

Ngày nay Đức Giêsu vẫn còn đi qua và luôn sẵn sàng đón tiếp những ai tìm gặp Ngài. Tuy nhiên Ngài không bao giờ ép buộc ai phải sống như Ngài. Đối với những ai có thiện chí muốn biết Ngài nhiều hơn, Ngài nói như đã nói với Gioan và Anrê "Hãy đến mà xem" (Viết theo Flor McCarthy).

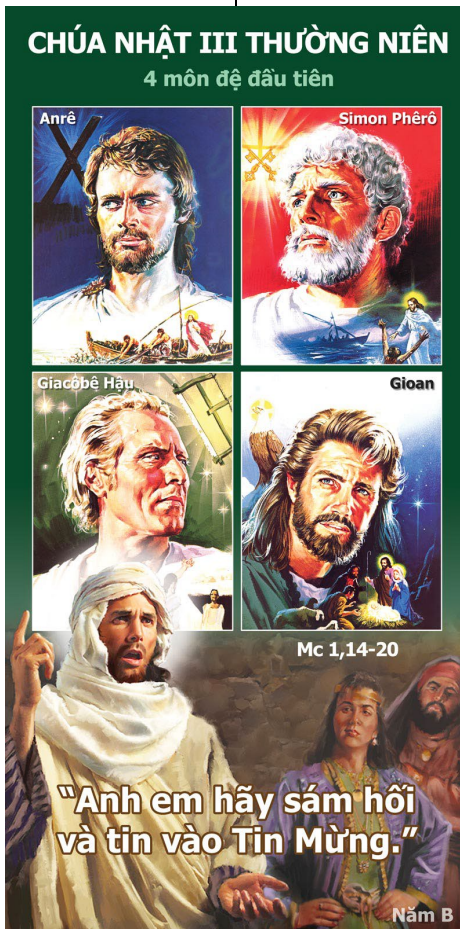

CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tiếng Chúa kêu gọi

Phụng vụ hôm nay có một chủ đề chính, đó là "Tiếng Chúa kêu gọi". Người ta thường hiểu "tiếng Chúa kêu gọi" theo nghĩa hẹp, đó là Chúa gọi một người nào đó từ bỏ thế gian đi tu làm việc tông đồ cho Chúa trong cương vị của một Linh mục, hay một Tu sĩ. Hiểu rộng thêm một chút thì "Tiếng Chúa kêu gọi" cũng có thể là ý Chúa có liên quan đến cuộc sống của mình, hoặc là đi tu, hoặc có gia đình. Nhưng hiểu như thế vẫn còn hẹp nghĩa lắm. Không phải là Chúa chỉ gọi chúng ta đi tu hoặc có gia đình, mà tiếng Chúa còn vang lên kêu gọi chúng ta rất nhiều lần trong cuộc đời.

Mặc dù Chúa vô hình nhưng Chúa vẫn nói chuyện với chúng ta bằng nhiều cách thức khác nhau: Thời Cựu Ước Chúa nói với loài người qua trung gian các ngôn sứ. Trong 33 năm Đức

Giêsu sống ở trần gian, Chúa trực tiếp nói chuyện với loài người bằng miệng bằng lưỡi, như Chúa đã kêu gọi 4 tông đồ trong bài Tin Mừng hôm nay. Còn ngày nay, Chúa vẫn nói, vẫn gọi chúng ta bằng nhiều cách thức:

- . Có khi là trong một lần chúng ta sốt sắng cầu nguyện.

- . Có khi trong lúc ta đọc một đoạn Tin Mừng, nghe một bài giảng.

- . Và rất nhiều khi Chúa nói với ta qua những biến cố cuộc đời, nhất là những biến cố buồn, như bệnh tật, thất bại, khổ sở, không được vừa ý.

Chúa vẫn còn nói, còn gọi. Nhưng có người thì nghe, có người thì không nghe; có người làm theo, có người bỏ qua.

Và khi chúng ta đã được nghe tiếng Chúa, đã được biết Chúa muốn mình phải làm gì, thì chúng ta hãy lập tức không chần chừ đáp lại và làm theo tiếng

Chúa kêu gọi, như gương 4 tông đồ trong bài Tin Mừng hôm nay.

"Hãy sám hối"

Đức Giêsu bắt đầu sứ vụ bằng lời kêu gọi "Hãy sám hối". Lời này được gửi đến ai? Dĩ nhiên là gửi đến những người tội lỗi trước tiên. Nhưng cũng gửi đến tất cả mọi người nữa, kể cả những người tốt lành.

Nhìn lại cuộc đời Đức Giêsu, chúng ta thấy Ngài gặp rắc rối với người tội lỗi thì ít nhưng với người tốt lành thì nhiều hơn. Tại sao vậy? Thưa vì kêu gọi người tội lỗi sám hối thì dễ, vì họ biết mình tội lỗi; còn kêu người tốt lành sám hối thì rất khó, bởi họ không thấy có gì cần sám hối. Cũng như bảo một người bệnh đi bác sĩ thì dễ hơn bảo một người nghĩ rằng mình không có bệnh.

Bởi thế, để đáp lại lời kêu gọi sám hối thì trước hết ta phải thấy không hài lòng với chính mình và kể đó phải mong muốn cho mình được tốt hơn. Phải ý thức có một cái gì đó sai lạc hoặc ít ra là còn thiếu. Cảm nghiệm sám hối bắt đầu với sự nhận biết rằng mình chưa là điều mình phải là.

Tiếp đến, sám hối còn đòi phải có can đảm: can đảm không tự lừa dối mình nữa, và can đảm

đối diện với thực tại phũ phàng của bản thân mình. Can đảm chấp nhận tội lỗi của mình và can đảm thay đổi. Sự can đảm này rất cần thiết, bởi vì con người thường thích đi trên những đường xưa lối cũ, con người thường đã lún sâu trong những thói quen đã ăn sâu, cho nên thay đổi rất là khó.

Có người cũng thấy một tương lai tốt lành hơn nhưng không thể thay đổi chính mình để đi đến tương lai đó, bởi vì con đường phía trước thì dài và tiến bộ thì rất chậm chạp khó khăn. Đó là lý do tại sao nhiều người thà tiếp tục sống như cũ.

Có người xem sám hối là một việc cực nhọc, tiêu cực và buồn thảm, bởi vì họ nghĩ rằng sám hối chỉ là cảm thấy mình tội lỗi và cố gắng làm việc đền tội. Thực ra sám hối là việc rất tích cực: đành rằng một mặt phải ý thức mình tội lỗi, nhưng mặt khác người sám hối cũng ý thức mình có khả năng làm điều tốt. Như thế, sám hối là có một cái nhìn mới, tiến bước theo một hướng mới, đặt cho đời mình những mục tiêu mới. Nếu hiểu được như thế thì sám hối trở thành một sức mạnh khuyến khích và luôn dẫn chúng ta tới niềm vui.

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN, NĂM B

BỆNH TẬT:

Bài Tin Mừng hôm nay thuật chuyện Đức Giêsu chữa khỏi một người bệnh. Chúng ta hãy suy nghĩ đôi điều về vấn đề bệnh tật và chữa bệnh.

Trong vấn đề này có một sự chuyển biến từ chỗ mù mờ đến chỗ càng ngày càng sáng tỏ hơn nhờ ánh sáng mạc khải soi chiếu:

- Các dân quanh Israel xưa coi bệnh tật là hình phạt của thần linh trừng trị một sự xâm phạm đến các Ngài. Vì thế, để khỏi bệnh, họ luôn luôn kêu cầu đến thần linh. Việc chữa bệnh không phải là việc của thầy thuốc mà là việc của các đạo sĩ.

- Dân Israel xưa cũng coi bệnh tật là hậu quả của tội lỗi. Vì người ta phạm tội nên Chúa phạt cho mang bệnh. Muốn khỏi bệnh thì phải xin Chúa tha tội.

- Nhưng dần dà người ta thấy có những người hoàn toàn vô tội lại đạo đức mà phải bệnh tật. Cho nên người ta thấy được những ý nghĩa khác của bệnh tật: đó là việc Chúa thử thách lòng trung tín của loài người, hay đó còn là dịp cho người ta chịu khổ mà đền tội cho kẻ khác. Truyện ông Gióp là một

bằng chứng rõ ràng nhất về những tư tưởng này.

- Đến thời Đức Giêsu, Ngài mạc khải thêm một ý nghĩa nữa cho việc chữa bệnh. Trong khi đi rao giảng ơn cứu độ, Đức Giêsu đã chữa lành rất nhiều bệnh tật, và Ngài coi việc chữa bệnh là một dấu chỉ rằng ơn cứu rỗi đã đến. Bởi lẽ ơn cứu rỗi là ơn giải phóng người ta khỏi mọi sự dữ như tội lỗi, nô lệ, đau khổ, tật bệnh... Ơn cứu rỗi muốn giải phóng con người khỏi tất cả những sự dữ đó. Nhưng trong số những sự dữ đó, tật bệnh là cái dễ thấy nhất và việc chữa bệnh là một bằng chứng rõ ràng nhất, cho nên Đức Giêsu đã chữa bệnh để làm dấu chỉ cho thấy ơn cứu rỗi đã đến.

Như vậy, đối với Đức Giêsu, chữa bệnh không phải là một điều dị đoan, chữa bệnh cũng không phải là mục đích duy nhất và tối hậu của hoạt động cứu rỗi. Chữa bệnh chỉ là một dấu chỉ, là một tiếng kêu mời người ta tiến đến đức tin. Chính vì thế mà mặc dù Đức Giêsu đã chữa bệnh rất nhiều nhưng không phải là chữa tất cả các người bệnh thời đó. Ngài chỉ chữa bệnh để làm cho người ta tin

hơn và nhờ tin mà được cứu rỗi. Ngày nay cũng thế, có nhiều phép lạ chữa bệnh xảy ra ở Lộ Đức, ở Fatima, ở nơi này nơi nọ. Nhưng đâu phải tất cả mọi người tới Lộ Đức, Fatima đều được chữa khỏi. Một số phép lạ thôi cũng đủ để cho mọi người tin tưởng hơn.

Có những kẻ rất thờ ơ với việc đạo, chỉ khi gặp bệnh tật, khổ đốn mới biết cầu nguyện nhưng lời cầu nguyện cũng chỉ là xin cho tai qua nạn khỏi. Rồi khi tai đã qua nạn đã khỏi thì lại trở về với nếp sống nguội lạnh.

Có những người khác gặp bệnh tật tai ương đã hết sức sốt sắng cầu nguyện xin Chúa giúp. Nhưng cầu nguyện nhiều mà chưa được ơn thì đâm ra ngã lòng, mất đức tin.

Đó là những người có một đức tin còn ở một trình độ hết sức thấp kém: tin vì một quyền lợi vật chất chứ không phải tin vì yêu. Tin để được ơn chứ không phải tin mà phó thác cả cuộc đời cho Chúa dù khi vui dù lúc buồn, dù khi giàu hay khi nghèo, dù khi mạnh hay khi đau yếu.

Đức tin trưởng thành phải là Đức tin ở trình độ của ông Gióp. Gióp đã thốt lên trong cơn khổ cực: "Chúng ta biết nhận điều lành nơi Thiên Chúa,

sao lại không biết nhận sự khổ sở Chúa gởi đến?".

Chúng ta hãy cầu nguyện để tất cả mọi sự dù là sướng dù là khổ đều làm cho đức tin của chúng ta càng vững mạnh hơn. Bởi vì ơn cứu rỗi chính là cái đức tin vững mạnh ấy, đúng như lời Chúa đã nói "Ai tin thì sẽ được rỗi" vậy.

DỊ ĐOAN:

Theo nghĩa chữ, "đoan" là đầu mối, "dị" là kỳ lạ. Tin "dị đoan" là tin vào những việc mà liên hệ giữa chúng với nhau kỳ lạ, không hợp lý; hay nói cách khác, không có liên hệ nhân quả với nhau rõ ràng. Thí dụ: chữa bệnh không bằng y khoa mà bằng bùa ngải, thần chú; tìm hiểu sự việc không bằng trí óc, phán đoán mà bằng bói toán v.v.

Đạo Công giáo bài bác những chuyện dị đoan vì dị đoan vừa ngược với lý trí vừa nghịch với đức tin. Là tín hữu của Chúa, một mặt chúng ta phải biết sử dụng những khả năng Chúa ban để giải quyết những việc khó khăn xảy đến trong đời mình, và mặt khác hãy biết phó thác cuộc đời cho Chúa dẫn dắt. Đừng vì yếu đức tin mà chạy theo những việc mê tín dị đoan khi gặp phải chuyện khó khăn.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 96

TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Hân hoan hòa chung vào niềm vui của một năm mới phụng vụ để chuẩn bị mừng ngày kỷ niệm Chúa Giáng Sinh và luôn trông chờ Chúa đến lần thứ hai trong quang lâm, điệp khúc của bài hát *Cao cung lên* tạo nên một bức tranh sống động với những ca từ tuyệt đẹp, ý nghĩa phong phú và là lời mời gọi mọi người trên dương thế “mau tìm cho tới thờ kính Vua giáng trần”. Được xếp vào hàng ngũ của những bài thánh ca nổi tiếng, nhạc phẩm *Cao cung lên* được hai vị linh mục tác giả là Hoài Đức và Nguyễn Khắc Xuyên sáng tác vào khoảng năm 1945.¹ Giai điệu ca vút mà êm đềm, ca từ giản dị mà sâu sắc, người nghe cảm thấy thật dễ nâng tâm hồn lên... rất dễ cầu nguyện. Vâng, “Cao cung lên khúc nhạc thiên thần Chúa / hòa trong làn gió nhẹ vãn vương / Ôi linh thiêng lắng nghe thoang thoang cung đàn / một đêm khuya vang vẳng trong tuyết sương / Đàn ôi cứ rung những điệu réo rắt / Hát khen Con Một Chúa Trời, rầy sinh xuống cõi đời / Hỡi người dương thế lắng nghe cung đàn / Mau tìm cho tới thờ kính Vua giáng trần”.²

Thật vậy, ôi linh thiêng, ôi thánh thót... thoang thoang những cung đàn... trong một đêm tuyết sương của ngày xưa! Thế còn ngày nay, có ai đang... “Háo hức đón Chúa... Hài Nhi là người-Chúa / Thiên thần ca múa... nô nức chào kính mừng / Nhà nhà tương bưng... người người vui hớn hờ / Cửa lòng đã mở... để đón Chúa

¹ Linh mục Hoài Đức tên thật là Lê Đức Triệu, sinh ngày 01 tháng 7 năm 1922 tại xã Vỹ Nhuế, huyện Nghĩa Hưng, tỉnh Nam Định.

² Ca khúc “Cao cung lên” (Nhạc: Hoài Đức - Nguyễn Khắc Xuyên; Trình bày: Phan Đình Tùng), điệp khúc.

Hài Nhi”?³ Có ai như... “... các đạo sĩ... từ phương xa tìm đến / Cung kính dâng lên... vàng mộc dục nhũ hương / Diễn tả yêu thương... mọi gia đình kính tiến / Trong tấm bánh miến... cả hồn xác chúng con”?⁴ Vậy thì... để trả lời... “Đàn ôi cứ rung những điệu réo rắt / Hát khen Con Một Chúa Trời, rầy sinh xuống cõi đời...” để loan Tin Mừng Chúa giáng sinh, để tân Phúc âm hóa những giá trị Tin Mừng Đấng Cứu Độ. Vâng, Tin Mừng Chúa Giáng Sinh dẫn đến Tin Mừng Chúa Phục Sinh, trong đó hàm chứa mầu nhiệm Tử nạn-Phục Sinh thật nhiệm mầu, một mầu nhiệm mà thánh Âu-tinh đã từng luận bàn rằng: “Thiên Chúa giữ lại cơn giận để hơn nén lại lòng thương xót”.⁵ Nói khác đi, hãy *Cao cung lên...* vì mầu nhiệm thật nhiệm mầu: “Cơn giận của Thiên Chúa chỉ kéo dài trong chốc lát, nhưng lòng thương xót của Ngài mãi trường tồn”.⁶

Misericordiae vultus, số 21,8-11

Thánh Âu-tinh nói như thể đang bình luận về những lời này của vị ngôn sứ: “Thiên Chúa giữ lại cơn giận để hơn nén lại lòng thương xót”.⁷ (APV 21,8) Và đúng như thế. (APV 21,9) Cơn giận của Thiên Chúa chỉ kéo dài trong chốc lát, nhưng lòng thương xót của Ngài mãi trường tồn.⁸ (APV 21,10) Nếu Thiên Chúa tự giới hạn mình nơi công lý, Ngài sẽ không còn là Thiên Chúa, và thay vào đó sẽ giống như con người khẳng khái đòi thượng tôn luật pháp. (APV 21,11)

Chút suy tư

Lòng Chúa xót thương là phẩm tính đặc biệt chỉ có nơi Thiên Chúa. Ý nghĩa đích thực và đầy đủ nhất của “giận thì giận mà thương lại càng thương” chỉ đầy đủ ý nghĩa nhất và đích thực nhất nơi tình yêu của Thiên Chúa. Bởi lẽ cơn giận Thiên Chúa khi biểu tỏ ra bên ngoài trên con người cũng chỉ vì yêu con người mà thôi, và như thế là yêu thật, yêu vô cùng... dẫn đến kết quả là ban ơn cứu

³ BHvNB, *Sỏi đá vẫn cần có nhau... 1*, T69, số 23.

⁴ *Ibid.*, T69, số 24.

⁵ APV 21,8 (x. *Bài giảng về Thánh vịnh*, 76,11).

⁶ APV 21,10 (x. *MV*, số 21).

⁷ *Bài giảng về Thánh vịnh*, 76,11.

⁸ *MV*, số 21.

độ cho nhân loại. Đó là phẩm tính đặc biệt chỉ có nơi Thiên Chúa, Đấng giàu lòng xót thương.⁹ Theo cách nói của *Thư mục vụ mùa Vọng và mùa Giáng Sinh 2023* thì đó chính là “lý do và mục đích”: “Con Thiên Chúa đã xuống thế làm người để cứu độ nhân loại”.¹⁰

Vậy chúng ta hãy sẵn sàng, hãy *Cao cung lên...* hãy cảm nhận mầu nhiệm Chúa giáng sinh, Chúa phục sinh; hãy bắt đầu từ đơn vị gia đình, từ những đơn vị nhỏ... bởi “Gia đình ngọt ngon... với tân Phúc âm hóa / Đời sống chan hòa... với hoa trái yêu thương / Giữ vững cương thường... nhờ Tin Mừng soi sáng / Tín thành tỏa rạng... tế bào của tình thương?”¹¹ Cũng hãy đi xa hơn, rộng hơn... nhưng cũng phải cụ thể hơn, bởi một lần nữa, có gia đình nào... “... ngọt ngon... với tân Phúc âm hóa / Đời sống chan hòa... với hoa trái yêu thương / Giữ vững cương thường... nhờ Tin Mừng soi sáng / Tín thành tỏa rạng... tế bào của tình thương”¹² mà lại không giữ vững cương thường, tôn trọng những giáo huấn của Giáo hội... nhờ Tin Mừng soi sáng; nghĩa là tín thành tỏa rạng... nhờ vào chính những tế bào của tình thương?¹³

Và vậy thì... “1. Thôi hỡi trần gian im tiếng đi mà cung kính / Chúa Con sinh ra trên nầm cỏ máng lừa / Tuy Chúa là Vua muôn nước suy phục tôn kính / Chúa bởi cõi trời sinh xuống trần đêm xưa”.¹⁴ Với phiên khúc này, với lời nhắn nhủ “trần gian” hãy “im tiếng đi mà cung kính”, có ai trong chúng ta giữa dòng đời chộn rộn như thế lại chưa thêm thâm tín mà rằng... “Ai muốn nên người... hãy noi gương chính Chúa / Là Vua các vua... Chúa nhập thể làm người / Ai muốn tươi cười... nhập thể nhiều lần khóc / Xin ơn mưa móc... trong phận kẻ bầy tôi”?¹⁵

⁹ Con người là thụ tạo bất toàn không thể có đặc tính ấy. Có chăng chỉ là mô phỏng và mỗi ngày mong ước được thêm phần tiệm cận với chân lý ấy mà thôi.

¹⁰ Nguyễn Năng, *Thư mục vụ mùa Vọng và mùa Giáng Sinh 2023* (kính gửi quý cha, quý tu sĩ và toàn thể cộng đồng Dân Chúa trong Tổng giáo phận).

¹¹ BHvNB, *Sỏi đá vẫn cần có nhau... 1*, T69, số 25.

¹² *Ibid.*, T69, số 26.

¹³ X. *Ibid.*, T69, số 27.

¹⁴ Ca khúc “*Cao cung lên*” (Nhạc: Hoài Đức - Nguyễn Khắc Xuyên; Trình bày: Phan Đình Tùng), phiên khúc 1.

¹⁵ BHvNB, *Sỏi đá vẫn cần có nhau... 1*, T12, số 87.

Hơn nữa, vâng hơn nữa, hãy “im tiếng đi mà cung kính...”, bởi “im tiếng đi mà cung kính” cũng chính là lời nhắc nhở cần thiết, cần học từ những kinh nghiệm sống đạo “khuôn thước ngọc” của Tin Mừng, học cách đi đúng đường.... Vâng, “Muốn không lạc lối... phải hành trình từng trái / Rẽ phải hay trái... cần rành rọt cả hai / Muốn không bị sai... tay lái nào cho đúng / Sao gọi là trùng... trùng khác trật và sai / Cho dầu một mai... không còn sau trước nữa / Sự thật ở giữa... trung độ cực lưỡng biên / Cho dầu triển miên... những trước sau sau trước / Vẫn có khuôn thước... nơi hiện tại trước sau”.¹⁶

Gợi ý thảo luận

1. “Nếu Thiên Chúa tự giới hạn mình nơi công lý, Ngài sẽ không còn là Thiên Chúa, và thay vào đó sẽ giống như con người khẳng khái đòi thượng tôn luật pháp” (APV 21,11) nghĩa là gì? Hãy cho thí dụ.
2. Cao cung lên trong mầu nhiệm Chúa giáng sinh làm người hướng đến Tin Mừng Chúa Phục Sinh như thế nào? Có phải “Hữu hạn qua mau... vô cùng tận mãi mãi / Ai muốn làm ai... ai thật muốn làm người / Thứ tự trên dưới... đây Trời cao Đất thấp / Ngõ ngàng đẳng cấp... Đấng Em-ma-nu-en / Đất Trời ngợi khen... cao cung lên mà hát / Ví đại to tát... mầu nhiệm Chúa làm người / Trời Đất giăng lưới... giao duyên thả khúc nhạc / Hạnh phúc đỉnh đạc... chững chạc ngời ngời vui”?¹⁷
3. “Bước vào Mùa Vọng, Hội Thánh mời gọi các tín hữu sống nhân đức trông cậy. Đây không phải chỉ là niềm hy vọng vào ngày mai, ‘sau cơn mưa trời lại sáng’; cũng không phải chỉ là thái độ lạc quan ngây ngô ảo tưởng. Còn hơn thế, đây là nhân đức trông cậy, một trong ba nhân đức đối thần. Nhân đức trông cậy đặt nền tảng trên đức tin. Như lời kinh thường đọc, chúng ta ‘trông cậy vững vàng vì Chúa là Đấng phép tắc và lòng lành vô cùng...’”¹⁸ nghĩa là làm sao trong bối cảnh thời đại của lòng Chúa xót thương? Hãy cụ thể hóa nhé.

11-12-2023, GTHH

¹⁶ *Ibid.*, T12, số 88-9.

¹⁷ *Ibid.*, T12, số 87-91.

¹⁸ Nguyễn Năng, *Thư mục vụ mùa Vọng và mùa Giáng Sinh 2023* (kính gửi quý cha, quý tu sĩ...).

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 01/2024 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/01/2024; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 12/01/2024; **Chủ Tế: LM. Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh.
- Ngày 19/01/2024; **Chủ Tế: LM. Giuse Đặng Chí Lĩnh**, TTMV Tgp Sài Gòn.
- Ngày 26/01/2024; **Chủ Tế: LM. Antôn Nguyễn Ngọc Sơn**.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 02/01/2024 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà Thờ Thanh Đa (801/67 Xô Viết Nghệ Tĩnh; P. 26; Q. Bình Thạnh) lúc 17g30, ngày 10/01/2024. **Chủ Tế: LM. Phaolô Nguyễn Phong Phú**, Chánh xứ Gx Thanh Đa.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà thờ Thánh Giuse (36 Nguyễn Du, P.7, Q. Gò Vấp), lúc 17g30, ngày 10/01/2024. **Chủ Tế: LM. Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc**, Chánh xứ Thánh Giuse, Linh hướng CĐ LCTX hạt Gò Vấp.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 06/01/2024

(thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 31/01/2024. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3), lúc 17g00, ngày 04/01/2024 (thứ Năm đầu tháng). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 02/01/2024 (thứ Ba đầu tháng). **Chủ tế: LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **XÓM MỚI:** Nhà thờ Gx Lam Sơn (1294, Lê Đức Thọ, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 04/01/2024 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM. Gioan B. Phạm Văn Lâm**, Chánh xứ Gx Lam Sơn.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 11/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Phêrô Bùi Thiên Hương, giáo xứ Hà Đông
2. Lh. Maria Đinh Thị Tý, giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT HÓC MÔN:

1. Lh. Giuse Phạm Nguyễn Thành Vinh, Giáo xứ Tân Hưng.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 200.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (12/2023) (Xin xem hình nơi trang bìa)

I- NGÀY GIÁO PHẬN XUÂN LỘC 01.12.2023

Hơn 30.000 người về Núi Cúi tham dự Ngày Giáo Phận

"Chiều nay, chúng ta cử hành Ngày Giáo phận để chúng ta được dẫn dắt bước vào Năm Phụng vụ mới với định hướng Mục Vụ. Cộng đoàn chúng ta sẽ lắng nghe Lời Chúa hôm nay, lắng nghe những điểm quan trọng của định hướng Mục vụ. Chúng ta xin ơn Chúa, với sự bầu cử của Đức Mẹ, Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội tại TTHH Đức Mẹ Núi Cúi, để chúng ta sống thực sự những điều cần thiết để làm nên đời sống nội tâm nhờ Lời Chúa và các Bí tích". Đó là những lời của Đức Giám mục Giáo phận Xuân Lộc ngỏ với tất cả cộng đoàn Dân Chúa ngay phần đầu Thánh Lễ Tạ Ơn của Ngày Giáo phận.

NGÀY GIÁO PHẬN, là một ngày thật đặc biệt để quý Đức Cha, quý Cha, quý tu sĩ nam nữ và mọi anh chị em giáo dân - dù ở xa hay ở gần - có cơ hội để quy tụ xung quanh vị Giám mục Giáo phận để cùng nhau cất lời tạ ơn Chúa vì một năm Phụng vụ với những hoạt động mục vụ của Giáo phận đã qua. Đồng thời, mọi con cái trong Gia đình Giáo phận sẽ dâng lên Chúa và Đức Mẹ Maria một năm Phụng vụ mới với định hướng Mục vụ cho toàn Giáo phận.

Chiều Thứ Sáu ngày 01.12.2023, đã có khoảng hơn 30.000 người từ khắp nơi trong và cả ngoài Giáo phận quy tụ tại Trung tâm Hành hương Đức Mẹ Núi Cúi để tham dự NGÀY GIÁO PHẬN. Trong số này có rất đông anh chị em giáo dân, cùng quý tu sĩ nam nữ, chủng sinh, phó tế và các linh mục thuộc Gia đình Giáo phận Xuân Lộc.

Trong vẻ đẹp đất trời bao la của không gian TTHH Núi Cúi, cùng với sự tươi mát đầy sức sống của lòng hồ Trị An, sự hòa nhịp và gắn kết của hơn 30.000 con tim trong lời Kinh Mân Côi vừa đọc vừa suy vừa hát ca đã làm nên một bản nhạc tuyệt vời tán dương Thiên Chúa và tôn vinh Mẹ Maria.

Thánh Lễ do Đức Cha Gioan Đỗ Văn Ngân, Giám mục Giáo phận chủ sự. Cùng đồng tế với Đức Giám Mục Giáo phận có Đức Cha Cố Đa Minh Nguyễn Chu Trinh, Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo-nguyên quý Giám mục Giáo phận, quý Đức Ông, quý Cha Tổng Đại Diện, quý Cha Giám Đốc Đại Chủng viện, quý Cha Quản hạt và quý Cha trong Giáo phận.

Ngay trong đầu bài giảng Thánh Lễ chia sẻ với cộng đoàn, Đức Cha Giáo phận nói đến sự sống động trong đức tin của lời tạ ơn Thiên Chúa mà Gia đình Giáo phận đang thể hiện “Chiều nay, thật đẹp đẽ và mang ý nghĩa sâu xa”. Đức Cha tiếp, việc mọi người quy tụ họp nhau lại tại TTHH Núi Cúi, trong Thánh Lễ, đã nói lên sự xác tín rằng “Chúa hiện diện giữa Giáo Hội”. Và, niềm xác tín ấy còn đặt vào nơi Đức Trinh Nữ Maria, vì tin rằng “Đức Mẹ Núi Cúi đang nhìn chúng ta, nghe rõ lời của chúng ta”. Để rồi, hiệp thông cùng với Giáo Hội, trong niềm vui như lời thánh Phaolo nói với tín hữu Epheso “Chúng ta hãy chúc tụng Thiên Chúa vì biết bao ân huệ kỳ diệu Chúa đã làm cho chúng ta trong Đức Giêsu, trong Thánh Tử Chí Ái của Người, đặc biệt đã làm những điều kỳ diệu cho Mẹ Rất Thánh của Đức Giêsu”.

Đi vào ý chính bài giảng, Đức Cha Gioan ca ngợi hành trình cứu rỗi mà Thiên Chúa đã thực hiện trên nhân loại, sau khi hai ông bà nguyên tổ phạm tội. Chính vì tình yêu, Thiên Chúa bất chấp thân phận con người tội lỗi, đầy giới hạn, bất trung, để yêu và yêu mãi mãi. Với những hình ảnh trong Kinh Thánh diễn tả tình yêu giữa Thiên Chúa với con người mà Đức Cha trích dẫn từ trong Cựu Ước, ngài nói rằng “một cách diễn tả sâu nhất giữa Thiên Chúa với chúng ta là tình yêu hôn nhân”. Vì Thiên Chúa yêu con người cách mãnh liệt nên Ngài muốn “các trinh nữ” là chúng ta “không thể trễ tràng” đón Ngài.

Trở lại với ý nghĩa, mục đích từ việc trở về TTHH Núi Cúi của Gia đình Giáo phận, Đức Cha nói “Chiều nay, chúng ta trở về nơi đây để tìm hơi ấm của tình mẫu tử của Mẹ Núi Cúi, và tìm ơn trợ lực để sống thời gian Năm Phụng vụ mới với định hướng “Giáo Hội Hiệp Hành nhờ Lời Chúa và Thánh Thể” Chiêm ngắm Mẹ Maria, mỗi tín hữu nhận ra biết bao tước hiệu tuyệt đẹp nơi Mẹ “Mẹ mang tấm áo phần rỗi, là đấng công chính, là tòa đấng khôn ngoan, là chi thể

tuyệt hảo của Giáo Hội, là dâng cửu mang Con Thiên Chúa Nhập thể... là dấu chỉ niềm cậy trông vững vàng cho dân Chúa". Để rồi, như Đức Cha nguyện xin thay cho mọi thành phần trong Giáo phận "Xin Mẹ ban ơn trợ lực cho chúng con lớn lên tới tầm mức thành toàn viên mãn trong Chúa Kitô, trong ánh sáng của Ngôi Lời và trong hồn sống Thánh Thần của các Nhiệm tích và đỉnh cao là Nhiệm tích Thánh Thể". Và để rõ hơn những ý chính trong việc mời gọi người tín hữu sống tinh thần hiệp hành trong Giáo Phận **"nhờ Lời Chúa và Thánh Thể"**. Đức Cha đã giải thích ngắn gọn thế nào là Nhiệm tích trong đời sống phụng vụ của Giáo Hội, và sự cần thiết việc lãnh nhận các Nhiệm tích ra sao của người tín hữu. Ngài khẳng định "Một tín hữu mà lơ là với Lời Thiên Chúa, mà lại không đón nhận các Bí tích, dù đã đón nhận Bí tích Thánh Tẩy, thì đó cũng chỉ là một tín hữu hời hợt". Vì sao? Vì Lời Chúa và Thánh Thể là nguồn sống, làm nên đời sống nội tâm của người tín hữu và sinh hoa kết trái như các Thánh Tử Đạo Việt Nam đã nêu gương. Kết thúc bài giảng, Đức Cha liên hệ đến thực tại thiêng liêng mà mọi người đang đáp lại lời Đức Cha mời gọi sống Định hướng Mục vụ Năm 2023-2024 "Chiều nay, chúng ta đang sốt sắng cử hành Thánh Lễ được nuôi sống bằng Lời Chúa và Thánh Thể. Đây là kinh nghiệm khởi đầu sống định hướng Mục vụ năm nay: Giáo Hội Hiệp Hành nhờ Lời Chúa và Thánh Thể".

Thánh Lễ Tạ ơn tiếp tục với phần Phụng vụ Thánh Thể, để sau khi đã lắng nghe Lời Chúa, từng tín hữu sống được tinh thần hiệp hành với Giáo Hội, với Giáo phận khi được lãnh nhận Thánh Thể, nguồn sống nuôi dưỡng đời thiêng liêng và sống đức tin của từng người tín hữu.

Sau lời nguyện hiệp lễ, Cha TĐD Đa Minh Nguyễn Tuấn Anh đã thay mặt ban tổ chức kính dâng lên Đức Cha Chánh Giáo phận, quý Đức Cha, Đức Ông, quý Cha Giám Đốc, quý Cha Quản hạt, quý Cha lời tri ân vì đã yêu thương để con cái Giáo phận có được Ngày Giáo Phận hồng phúc đặc biệt này. Lời cảm ơn của Cha Tổng Đại diện còn được gửi đến các hội đoàn, các giới, các ban đã phục vụ trước, trong và sau Thánh Lễ của Ngày Giáo phận. Cha Đa Minh đặc biệt nhắc đến sự phục vụ lớn lao của quý Cha, các ban ngành đoàn thể của Hạt Gia Kiệm.

Liên sau đó, Cha Chưởng Ấn Giuse Đoàn Xuân Linh đã công bố Lá Thư Mục vụ 2023-2024 của Đức Giám mục Giáo phận gửi Dân Chúa trong Giáo phận.

Thánh Lễ kết thúc với Phép lành Tòa Thánh cùng với Ôn Toàn Xá cho các tín hữu tham dự Thánh Lễ Ngày Giáo Phận.

Ngày Giáo Phận khép lại nhưng hoa trái của việc lắng nghe Lời Chúa và đón nhận Thánh Thể của hàng chục ngàn người tham dự Thánh Lễ, sự hiệp thông của các tín hữu qua các phương tiện truyền thông của Giáo Phận, chắc chắn sẽ mở ra một Năm Phụng vụ mới tràn đầy sức sống, tin yêu và hi vọng nơi mọi thành phần Dân Chúa trong Giáo phận.

Tin: Nt. Teresa Ngọc Lễ, O.P

Ảnh và Livestream Thánh Lễ: MVTT Hạt Gia Kiệm

II- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 01/2024

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 05/01/2024

Giáo hạt Túc Trưng phụ trách.

Chủ đề: Câu bình an Năm Mới. Xin cho mỗi người siêng năng học hỏi Lời Chúa và đến với Bí tích Thánh Thể.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00'-14g45': Đón tiếp

14g45'-15g45': Giờ kính LCTX

15g45'-16g00': Giải lao

16g00'-17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

Lm Giuse Trần Phú Sơn

DIỄN ĐÀN**LỜI TÂM TÌNH CUỐI NĂM**

"Lạy Chúa, quá khứ của con, con xin phó dâng cho lòng thương xót của Chúa; tương lai của con, con phó thác cho sự quan phòng của Chúa. Còn thời gian của con là giây phút hiện tại" (T. Phanxico Salesio).

Vậy là năm dương lịch 2023 đã trôi qua, năm mới 2024 đã đến, và năm âm lịch cũng chuẩn bị kết thúc. Người dân Việt Nam đang háo hức và tất bật chuẩn bị cho ngày Tết Nguyên Đán Giáp Thìn. Thời gian trôi đi thật nhanh. Có vẻ như càng có tuổi, người ta sẽ càng nhận thấy thời gian trôi qua nhanh tới mức đáng sợ. Nó khiến chúng ta có chút gì đó nuối tiếc xen lẫn sợ hãi: Nuối tiếc vì những điều chưa làm được, những sự kiện quan trọng, những cuộc gặp gỡ chỉ còn là kỷ niệm; và sợ hãi vì một ngày trôi qua đồng nghĩa với cuộc đời sẽ bị rút ngắn thêm một chút, mà tương lai thì bất định không ai biết trước điều gì. Cảm giác tự nhiên là vậy, nhưng là người có đức tin và với lòng trông cậy tin tưởng nơi Chúa, chúng ta có quyền "buông mình cho ân sủng" như lời vịnh gia:

"Hãy ký thác đường đời cho Chúa,

Tin tưởng vào Ngài, Ngài sẽ ra tay" (Tv 36, 5)

Trong những ngày cuối năm âm lịch này, tôi và các bạn, chúng ta hãy cùng nhìn lại một năm đã qua để tạ ơn Chúa vì biết bao ân huệ Ngài đã ban, đặc biệt là ơn *"sống, động, và hiện hữu"* trong Ngài (x. Cv 17, 28); cảm ơn Chúa vì những điều tốt mình đã làm được, bởi *"tôi có là gì cũng là nhờ ơn Chúa"* (1Cr 15, 10) với xác tín *"không có Chúa chúng ta chẳng làm gì được"* (Ga 15, 5).

Bên cạnh đó, chúng ta cùng nhìn lại để sám hối vì mọi thiếu sót, lầm lỗi trong tư tưởng, lời nói, việc làm xúc phạm đến Chúa và tha nhân. Con người yếu đuối luôn dễ sa ngã phạm tội dù đôi khi không muốn như vậy, bởi nói như thánh Phaolô: *"Điều thiện tôi muốn thì tôi không làm, còn điều dữ tôi không muốn thì tôi lại cứ làm"* (Rom 7, 20), do hậu quả của nguyên tội mà con người *"đã mang tội khi mẹ mới hoài thai"* (Tv 50, 8).

Hướng đến năm mới và tương lai, chúng ta phó thác cho sự quan phòng của Chúa và cậy vào ơn Ngài để giữ vững quyết tâm, trung thành trong đức tin, bởi *"tôi biết tôi tin vào ai"* (2Tm 1, 12). Chúng ta hãy mang lấy tâm tình của thánh Phaolô: *"Tôi chỉ chú ý đến một điều, là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước. Tôi chạy thẳng tới đích, để chiếm được phần thưởng từ trời cao Thiên Chúa dành cho kẻ được Người kêu gọi trong Đức Ki-tô Giêsu"* (Pl 3, 13-14).

Và giây phút hiện tại cũng là lúc thuận tiện để chúng ta tạ ơn Chúa vì tình yêu và sự quan phòng của Ngài, đồng thời để nói lên lời tri ân mọi người thân sơ vì những lời cầu nguyện, sự yêu mến và hiệp thông trong tình yêu của Chúa Kitô.

Xin mượn lời bài hát **Đến Muôn Đời** (Lm. Đàm Minh Hoa) để tóm gọn tất cả tâm tình muốn nói: *"Đến muôn đời con cảm tạ ơn Chúa. Đến muôn đời con ngợi khen danh Chúa. Đến muôn đời, muôn muôn đời con ca vang tình thương Chúa. Và mãi mãi con nhớ công ơn Người"*.

Xin tạ ơn!!

M. Hạnh Tử

LỜI CẦU NGUYỆN ĐẦU NĂM

Ngày 1/01/1938, Chị Thánh Faustina đã cầu nguyện cùng Đức Giêsu:

Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gửi đến cho con. Cảm tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hàng ngày. Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con. Lạy Chúa, con xin cảm tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi. Vì tất cả điều ấy, con xin cảm tạ ngay hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cảm tạ Chúa (NK 1449).

TÌM HIỂU TÍN ĐIỀU ĐỨC MARIA LÀ MẸ THIÊN CHÚA

Theo dòng lịch sử, Giáo Hội đã từng bước khám phá vị thế của Đức Maria trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa và định tín bốn tín điều về Đức Maria. Hai tín điều đầu tiên, là Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa và trọn đời đồng trinh, đã được Giáo Hội tuyên bố ở các thế kỷ thứ V và VII).

Các lạc thuyết liên quan đến Đức Kitô ở ba thế kỷ đầu

Những thế kỷ đầu tiên của Giáo Hội cũng là thời kỳ xuất hiện những lạc thuyết liên quan đến bản tính Đức Kitô. Vì thế Giáo Hội ra sức bảo vệ chân lý nòng cốt của đức tin về Đức Kitô, Đấng cứu

chuyện. Đức Maria thường được đề cập đến mỗi khi bàn đến một vấn đề nào về Đức Kitô.

Những lạc thuyết chính có thể tóm lại vào hai nhóm :

Những người không nhìn nhận Đức Kitô là người thật. Do ảnh hưởng của thuyết Plato Hy Lạp, cho rằng thế giới vật chất như ta thấy không phải là thế giới hiện thực nhưng chỉ là một hình ảnh hay bản sao của thế giới hiện thực và linh hồn cần phải thoát ra để trở về thế giới thần linh. Thuyết Plato khinh rẻ vật chất và thân xác, vì thế người ta phủ nhận việc Thiên Chúa mặc lấy xác phàm loài người.

Ngược lại, các nhóm xuất phát từ Do Thái giáo thì lại phủ nhận thần tính của Đức Giêsu. Vì thế họ coi Đức Maria chỉ là mẹ Đức Giêsu chứ không phải là Mẹ Thiên Chúa.

Phái Ariô: thuyết do linh mục Ariô (256-336) ở Alexandria cho rằng Đức Giêsu Nazaret chỉ là một thụ tạo, được dựng nên đầu tiên trước mọi thụ tạo nhờ Người mà Thiên Chúa tạo thành vạn vật. Ariô

phủ nhận thần tính của Đức Giêsu. Ông bị kết án tại công đồng Nicêa năm 325 và công đồng Constantinôpôli năm 381.

Đối lại các lạc thuyết này, Giáo Hội Công giáo khẳng định rằng: Đức Maria vừa là mẹ Đức Kitô, vừa đồng trinh như ta thấy trong các tín biểu: “Đức Giêsu sinh bởi Đức Maria”, “Đức Giêsu nhập thể trong lòng Đức Maria... được thụ thai trong lòng mẹ đồng trinh”.

Nền tảng Kinh thánh

Chúng ta không gặp thấy tước hiệu “Mẹ Thiên Chúa” trong Tân Ước. Tuy nhiên, nhiều lần Tân Ước nói rằng Đức Maria là mẹ Đức Giêsu (Mc 6, 1-6; Ga 2, 1-12; 19, 25; Cv 1, 14), và đàng khác, Đức Giêsu là Con Thiên Chúa. Từ hai tiền đề ấy, người ta suy diễn ra kết luận Đức Maria là thân mẫu của Con Thiên Chúa.

Chúng ta cũng đọc thấy chứng từ kỳ cựu nhất của Tân Ước (k. 56-57) nói về Đức Maria, trong thư Galát 4, 4: *“Khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con mình tới, sinh làm con một người phụ nữ,...”*. Sang đến các sách Tin Mừng Matthêu và Luca, thì ta biết rõ hơn Đức Maria là mẹ Đức Giêsu (Mt 1, 21). Theo Lc 1, 35, sứ thần Gabriel cho biết con trẻ sinh ra bởi Đức Maria được gọi là “Con Thiên Chúa”.

LỊCH SỬ TÍN ĐIỀU

Thời các giáo phụ

Trong các thế kỷ đầu, nhiều giáo phụ đã phải chống lại nhóm theo “thuyết ảo thân” xem Chúa không phải là người thật, không có thân xác thật. Vì thế các ngài phải khẳng định Đức Maria là mẹ thật của Đức Giêsu. Ngược lại, những nhóm phủ nhận thần tính của Đức Giêsu thì các giáo phụ phải bảo vệ chân lý Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa. Tuy nhiên, việc tìm một danh xưng chính xác không phải dễ: làm thế nào để người ngoại giáo không hiểu lầm là Kitô giáo cũng tin vào chuyện các thần linh sinh con đẻ cái như các thần thoại trong đa thần giáo Hy Lạp và Rôma. Vì lẽ đó, nhiều giáo phụ và nhà thần học ngại dùng tước hiệu “Mẹ Thiên Chúa” hay “Thiên mẫu”.

Tước hiệu "**Theotokos**" (Đấng sinh ra Thiên Chúa)

Chúng tôi chắc chắn xác thực đầu tiên về tước hiệu "*Theotokos*" là của Alexandre thành Alexandria năm 325: "*Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, đã thực sự mang một thân xác, chứ không phải chỉ có vẻ bên ngoài, lấy từ Đức Maria Theotokos*".

Trong tiếng Hy Lạp, từ "*Theotokos*" có nghĩa là "người sinh đẻ ra Thiên Chúa".

Thuật ngữ này xem ra nghịch thường, vì liên kết hai yếu tố "thần linh" và "động vật" trong việc nhập thể. Đó là Thiên Chúa và việc sinh đẻ. Điều này chứng tỏ người Hy Lạp vì, đối với họ, Thiên Chúa là Đấng bất biến, bất diệt... Mà nói Đức Maria sinh hạ Thiên Chúa, là đem Thiên Chúa vào việc sinh đẻ, nên tuyên xưng "Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa" là nói lời phạm thượng.

Lời kinh cổ xưa nhất dâng kính Mẹ Thiên Chúa "**Theotokos**"

Người ta đã tìm thấy một bản kinh dâng kính Đức Trinh Nữ, bằng tiếng Hy Lạp, lời kinh mà chúng ta quên đọc: kinh "Chúng con trông cậy rất thánh **Đức Mẹ Chúa Trời**".

Từ quan trọng trong kinh này là: "*Theotóke*": có nghĩa là "lạy Thiên Mẫu" hay "lạy Mẹ Thiên Chúa". Rất có thể kinh này đã có từ giữa thế kỷ 3, tức là hai thế kỷ trước khi Giáo Hội tuyên bố tín điều Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa tại công đồng Êphêsô năm 431.

Có lẽ đây là bản văn lâu đời nhất trong đó Đức Trinh Nữ được kêu cầu với tước hiệu "Theotokos" trong bối cảnh một lời cầu khẩn.

- **Thượng phụ Nestoriô** (k. 380-451), làm thượng phụ giáo chủ Constantinôpôli (428-431).

- Nestoriô xác nhận Đức Giêsu có hai bản tính: thần tính và nhân tính. Nhưng theo ông, mỗi bản tính phải có một ngôi vị. Vậy nếu Đức Kitô có hai bản tính, thì trong Người phải có hai ngôi vị.

- Hai bản tính này phân biệt với nhau rõ rệt. Vì thế, Đức Giêsu không phải là Thiên Chúa, nhưng chỉ là "người mang Thiên Chúa". Mầu nhiệm nhập thể không phải là việc Thiên Chúa hóa thành người, không trở nên xác phàm mà chỉ nhận lấy xác phàm; Ngôi

Lời đến cư ngụ trong Đức Giêsu, như Thiên Chúa ngự trong đền thờ.

- Những đặc tính nhân loại chỉ có thể gán cho Đức Giêsu (sinh ra, đau khổ, chết,..); các đặc tính thần linh chỉ được gán cho Ngôi Lời (như sáng tạo, toàn năng, vĩnh cửu...). Do đó, Nestoriô khẳng định rằng cái chết của Đức Giêsu trên thập giá là một việc xảy ra cho con người Giêsu, chứ không ảnh hưởng gì tới Ngôi Lời hết.

- Con của Đức Maria chỉ là một con người, khác hẳn với Con Thiên Chúa. Căn cứ vào suy luận này, Nestoriô cấm không cho gọi Đức Maria là "Mẹ Thiên Chúa" (Theotokos). Đức Maria chỉ là kẻ sinh ra con người Giêsu, nên chỉ có thể được gọi là "Mẹ Đức Kitô" (Christotokos).

- **Trường phái Alexandria**, bên Ai Cập: Giáo Hội Alexandria chịu ảnh hưởng triết học Hy Lạp có khuynh hướng đối lập những khía cạnh vật chất, được coi là suy đồi, với những khía cạnh tâm linh; từ đó phát sinh một thái độ ngần ngại không muốn nhìn nhận nơi Đức Kitô có hai bản tính, thần tính và nhân tính. Khuynh hướng này sẽ dần dần đưa Giáo Hội Alexandria ngã theo lạc giáo "thuyết nhất tính" chủ trương nơi Đức Kitô chỉ có một bản tính.

- Phản ứng trước lập trường của Nestoriô

Thánh Cyrillô thành Alexandria lên tiếng chống đối tư tưởng Nestoriô. Ngài báo cáo cho Đức Giáo Hoàng Cêlestinô I (422-432) về sự kiện Nestoriô. Năm 430, ĐGH cho họp công đồng tại Rôma để lên án Nestoriô. Tháng 11 cùng năm, Cyrillô họp công nghị tại Alexandria, một lần nữa kết án Nestoriô. Nestoriô yêu cầu hoàng đế triệu tập một công đồng chung. Ngày 19.11.430, Hoàng đế Théodose II (408-450) triệu tập công đồng chung họp tại Êphêsô vào ngày lễ Hiện Xuống năm 431.

Công đồng Êphêsô (431)

Công đồng Êphêsô gồm gần 200 giám mục tham dự, đa phần từ phương Đông, với đại diện của Đức Giáo Hoàng Cêlestinô I, họp từ tháng 6 đến cuối tháng 8 năm 431.

Nhờ sự thúc đẩy mạnh mẽ và trình bày minh bạch của Cyrillô, thượng phụ tại Alexandria, công đồng Ephêsô đã dứt khoát lên án lạc thuyết của Nestoriô. Công đồng khẳng định:

1. Ngôi Lời, tuy không bị biến đổi, đã làm người. Có hai lần được sinh ra: lần đầu từ muôn thuở do Thiên Chúa, theo thần tính; lần thứ hai do Đức Trinh Nữ theo nhân tính.

2. Có hai bản tính trong Đức Giêsu: thần tính và nhân tính. Nhân tính của Đức Kitô, gồm cả hồn lẫn xác, không bị biến đổi.

3. Ngôi Lời đã kết hợp với một thân xác và một linh hồn con người trong một ngôi vị duy nhất là Đức Giêsu Kitô Con Thiên Chúa: Hai bản tính vẫn khác biệt nhau nhưng được kết hợp lạ lùng trong một ngôi vị duy nhất. Việc đó được gọi là "ngôi hiệp".

4. Do đó, không được phép nói rằng Đức Maria đã sinh ra một con người và sau đó Ngôi Lời Thiên Chúa đáp xuống con người ấy như ngự trong đền thờ, nhưng phải nói rằng Ngôi Lời đã kết hợp với xác thể trong lòng Đức Maria, do đó Đức Maria đã sinh ra Ngôi Lời nhập thể và đáng được gọi là Theotokos (người sinh ra Thiên Chúa).

Chúng ta cũng phải nhận rằng công thức "Mẹ Thiên Chúa" mang tính cách hàm hồ, vì trong Kinh Thánh, hầu hết từ "Thiên Chúa" đều chỉ Chúa Cha. Vì vậy, nói rằng Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa có thể hiểu như là mẹ Chúa Cha (một điều không thể nào chấp nhận được). Nếu muốn phát biểu chính xác hơn thì phải nói "Đức Maria là mẹ của Con Thiên Chúa" hay "mẹ của Ngôi Lời nhập thể". Do đó, ta cần lưu ý mấy điểm sau đây:

- Đức Maria không phải là mẹ của thần tính (do đó không phải là mẹ của cả Ba Ngôi Thiên Chúa).

- Nhân tính của Đức Kitô đã kết hợp với thần tính thành một ngôi vị duy nhất là Ngôi Lời Thiên Chúa.

- Đức Giêsu Kitô bắt đầu hiện hữu kể từ khi Ngôi Lời kết hợp với một con người được thụ thai trong lòng Đức Maria; tuy nhiên Ngôi Lời đã hiện hữu từ muôn thuở; do đó, Đức Maria, tuy là mẹ Đức Kitô, nhưng vẫn là thụ tạo của Ngôi Lời.

Nguồn: gdanhducmebanon.org/blog/

Yếu tố THAM GIA trong HIỆP HÀNH

Fx Đỗ Công Minh

Năm 2024, chủ đề được Hội đồng Giám mục Việt Nam (HĐGM VN) chọn để tiếp tục và phát huy tinh thần hiệp hành trong đời sống địa phương đó là: *"Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo Hội"*.

Xem Logo của năm Mục vụ 2024, chúng ta thấy hình ảnh *"Tám bóng người đại diện cho các thành phần Dân Chúa cùng bước đi trên con đường hiệp hành: Thanh niên nam nữ, cao niên, thiếu nhi, giáo dân, tu sĩ, giám mục cùng hiệp thông trên nẻo đường loan báo Tin Mừng"*, một hình ảnh rất đẹp cho thấy Dân Chúa với đầy đủ thành phần *"Cùng đi theo Chúa, bao người bước chung nhịp Chúa đưa. Và luôn được Chúa lắng nghe mong từng lời đáp thưa (Bài ca Hiệp Hành – Nguyễn Duy)"*.

Thư Mục vụ của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2023 xác định: *"Tham gia là một trong ba yếu tố căn bản của Giáo hội hiệp hành. Ở đó, mọi người đều bình đẳng, cộng tác tùy theo ơn gọi của mình và phục vụ lẫn nhau qua các ân huệ đã lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần. Việc tham gia xây dựng Giáo hội là sứ mạng tự bản chất của người Kitô hữu..."*.

Các Ngài mong muốn trong năm 2024 này, tại các giáo xứ người giáo dân thông qua các đoàn thể với những linh đạo riêng và tùy theo khả năng, ơn gọi của mình góp phần xây dựng Giáo hội tại cơ sở. Cụ thể, theo Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Năng trong thư mục vụ Mùa Vọng và Giáng Sinh năm 2023 thì: *"Anh chị em giáo dân LÀ Hội Thánh. Các cộng đoàn giáo xứ và dòng tu tiếp tục thực tập lối sống hiệp hành. Hội Thánh hiệp hành chính là một gia đình, trong đó mỗi thành viên ý thức mình LÀ gia đình, yêu thương cảm thông nâng đỡ nhau, nhiệt tình chu toàn phận vụ của mình với tinh thần đồng trách nhiệm, và nỗ lực bảo vệ sự hợp nhất và bình an. Đặc biệt các Hội đồng mục vụ và các đoàn thể Công giáo tiến hành cần*

tham dự các khoá huấn luyện để nhận thức về vai trò của mình trong Hội Thánh và tích cực chu toàn sứ vụ của mình”.

Vậy mỗi người giáo dân chúng ta có thể **tham gia** như thế nào?

a/ Cá nhân: Người giáo dân có thể tham gia với tư cách Tông đồ cá nhân. Các lãnh vực của tông đồ giáo dân có nhiều và đa dạng. Người giáo dân có thể hoạt động tông đồ trong Giáo Hội và ngoài thế gian, trong giáo xứ và giáo phận, trong gia đình, trong phạm vi quốc gia và quốc tế. Trong số các lãnh vực hoạt động này, gia đình có tầm quan trọng nhất vì là Giáo hội tại gia và là tế bào đầu tiên của xã hội. Tông đồ cá nhân trước hết là làm tông đồ “cho” gia đình của riêng mình và tiếp đến là cả gia đình cùng làm tông đồ cho các gia đình khác.

Làm việc tông đồ bằng cầu nguyện và sống gương mẫu cá nhân là cách làm việc tông đồ theo nghĩa rộng. Như vậy, cá nhân mỗi giáo dân có thể làm việc tông đồ cách trực tiếp (bằng cách hướng dẫn người khác gia nhập hay trở lại đạo) hoặc gián tiếp (trong môi trường làm việc của mình, người giáo dân thể hiện niềm tin của mình qua cách sống phù hợp với Tin Mừng).

b. Đoàn thể - Tập thể

Giáo hội đặc biệt khuyên giáo dân nên tham gia hoạt động tông đồ tập thể, cụ thể là trong hiệp hội, các hội đoàn đã có sẵn trong các giáo xứ hay trong môi trường sống của mình. Hoạt động tông đồ tập thể phù hợp với tính xã hội của con người, giúp phát huy tinh thần liên đới, học hỏi lẫn nhau, nâng đỡ và hỗ trợ nhau. Điều này giúp cho các công tác tông đồ mang tính hiệu quả hơn.

Có nhiều hội đoàn trong Giáo hội, theo lứa tuổi như Thiếu Nhi Thánh Thể dành cho giới thiếu nhi trong xứ đạo, về giới trẻ nơi qui tụ các bạn trẻ là học sinh cấp 3 trở lên, sinh viên thì có Thanh Sinh Công, Giới Trẻ Thánh Mẫu, Giới trẻ Đa Minh, các bạn trẻ còn có thể tham gia vào các ca đoàn trong giáo xứ. Về phía nữ có Gia đình Thánh Mẫu, Bác Ái Thánh Mẫu, Các Bà Mẹ Công Giáo (Hiền Mẫu), Hội Con Đức Mẹ... Với quý ông thì có Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm, Hội Gia Trưởng,... Cũng có đoàn thể quy tụ cả nam lẫn nữ như Huynh đoàn Giáo dân Đa Minh, Hội LeGio Mariae, Huynh đoàn Phan Sinh tại thế, Ban Caritas, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương xót... Về

phương diện mục vụ giáo xứ, giáo họ người giáo dân được mời gọi tham gia vào tổ Thừa tác viên Thánh Thể, tổ giúp kẻ liệt, Tổ Đọc Sách Thánh hoặc tham gia Ban đại diện (Ban phục vụ) khu họ hay Ban thường vụ Hội Đồng Giáo xứ (Ban Hành Giáo),... Cũng có các hội nhóm chuyên biệt theo ngành nghề như Giáo chức Công Giáo, Y bác sĩ Công Giáo, Doanh nhân Công Giáo...

Trong các dịp Lễ lớn của Giáo Hội, người giáo dân tham gia dọn lễ, Mùa Giáng Sinh thì làm hang đá, quét dọn nhà Chúa, trang trí cắm hoa bàn thờ, xướng kinh, dâng của lễ, lặt giỏ. Mùa hoa thì dâng hoa, Mùa chay thì ngắm nguyện. Tại khu xóm thì giúp nhau sống đạo qua việc tổ chức đọc kinh tối tại đền khu, đài kính trong xóm, tổ chức thăm hỏi giúp đỡ gia đình tang hiếu, cùng nhắc nhau giữ vệ sinh môi trường, cổ động nhau làm việc tốt, tham gia công tác bác ái, xã hội từ thiện đó cũng là THAM GIA.

Như vậy Giáo hội luôn tạo điều kiện để người giáo dân tham gia vào đời sống của Giáo hội. Trong Thư Mục vụ năm 2023, Hội Đồng Giám Mục có những lời nhắn nhủ riêng cho giáo dân chúng ta là:

"Anh chị em giáo dân hãy ý thức về sứ mạng và vai trò của mình trong Giáo hội. Nhờ phẩm giá chung do phép Rửa tội, anh chị em là những người đồng trách nhiệm với tất cả các linh mục và tu sĩ nam nữ, đối với sứ mệnh của Giáo hội. Anh chị em không những thuộc về Giáo hội mà là Giáo hội (x. Christifideles laici, số 9). Do đó, hãy nhiệt thành tham gia và cộng tác chặt chẽ với các linh mục để xây dựng Giáo hội và thực thi sứ mạng làm chứng cho Chúa ở giữa đời".

CHIA BUỒN

Được tin, Cụ ông Micae Phạm Thế Đợi, thân phụ chị Maria Nguyễn Tố Như, thư ký Ban Phục vụ CDLCTX gp Bắc Ninh, đã về nhà Chúa ngày 31/10/2023, hưởng thọ 86 tuổi.

Ban Chấp hành CD LCTX Liên GP, thành kính phân ưu cùng Chị và Gia đình. Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa sớm đón linh hồn cụ Micae vào Nước Ngài.

ÔI DIỆU KỲ THAY ĐÁNG LÀ MẸ THIÊN CHÚA!

Tu sĩ: Jos. Vinc. Ngọc Biển, S.S.P.

Tước hiệu Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa đã trở thành quen thuộc và cốt lõi của niềm tin Kitô Giáo. Tuy nhiên, qua tước hiệu này, nhiều người cho rằng đây là một điều ngược ngạo, phạm thượng, lộng ngôn, bởi vì dựa trên suy tư của con người, một thụ tạo thì không thể trở thành mẹ của Đấng tạo thành được! Hơn nữa, xét theo góc độ tự nhiên, Mẹ chỉ sinh ra Đức Giêsu về mặt nhân tính, còn Thiên Tính thì Đức Giêsu là Ngôi Lời, có từ đời đời. Mặt khác, Mẹ cũng không sinh ra Thiên Chúa Ba Ngôi!

Vậy khi người Công Giáo tuyên tín Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa, liệu có phải là điều trái khuấy và thái quá không? Đây là nguyên lý khi Giáo Hội tuyên tín và mời gọi con cái của mình tôn kính Mẹ Maria như vậy?

Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa

Trước tiên, chúng ta cần khởi đi từ góc độ tự nhiên: đã là con người, ai cũng phải được sinh ra bởi người phụ nữ. Vì thế, không ai hiện hữu trên trần gian này mà lại không có một người mẹ. Đây là quy luật mà Thiên Chúa đã an bài quan phòng. Dù bạn là vua chúa hay bậc thứ dân; dù là giàu hay nghèo..., tất một lời, bạn có là ai đi chăng nữa thì vẫn không thể khác đi được! Ai là người sinh thành ra ta, người đó là mẹ ta cách toàn thể.

Theo cách hiểu trên, chúng ta sẽ đi thêm một bước nữa để thấy việc Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa như thế nào?

Khi Thiên Chúa yêu thế gian, đến nỗi đã ban Con Một của mình cho nhân loại, thì Người cũng muốn để con của mình được sinh ra bởi một người phụ nữ. Vì thế, Thiên Chúa đã tuyển chọn Đức Maria và trang bị cho Mẹ ân sủng kỳ diệu, để Mẹ trở nên Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội, cũng như nhiều ân huệ khác nữa....

Tất cả đều chuẩn bị cho Mẹ xứng đáng đảm nhận hồng ân cao quý là trở thành người cư mang và sinh ra Đấng Cứu Thế làm người. Đặc ân kỳ diệu này đã được thánh Bonaventura ca tụng: "*Chức làm Mẹ Thiên Chúa là to lớn phi thường nhất Thiên Chúa có thể ban cho một loài thụ tạo*"; và được bà Isave thốt lên: "*Bởi đâu*

tôi được ơn trọng này là Mẹ Thiên Chúa đến viếng thăm tôi” (Lc 1, 43).

Tuy Mẹ Maria chỉ sinh ra Đức Giêsu về mặt tự nhiên, thể lý, tức là nhân tính, Mẹ không phải là người tác sinh Thiên Tính nơi Đức Giêsu, nhưng Mẹ lại được gọi là Mẹ Thiên Chúa, bởi vì nơi Ngôi Vị Đức Giêsu, về mặt Thiên Tính, từ đời đời Ngài đã là Ngôi Lời Thiên Chúa, nay nhờ sự kết hợp của Mẹ Maria, bản tính tự nhiên kết hợp với bản tính siêu nhiên, trở thành Ngôi Vị cực thánh là Thiên Chúa Ngôi Hai làm người.

Vì thế, dù Mẹ là Mẹ theo bản tính nhân loại, nhưng cũng là Mẹ Thiên Chúa, bởi lẽ Đức Giêsu vừa là Thiên Chúa thật vừa là người thật. Là người thật, Ngài giống chúng ta mọi đàng ngoại trừ tội lỗi; là Thiên Chúa thật, Ngài có từ đời đời, Ngài là Đấng Tự Hữu, cùng bản thể với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần.

Như vậy, những gì thuộc về nhân tính nơi Đức Giêsu thì cũng thuộc về Thiên Tính nơi Ngôi Lời Thiên Chúa. Mẹ Maria sinh ra Đức Giêsu thì cũng sinh ra *"Đấng Thiên Chúa làm người"*.

Đây là đặc ân cao trọng vượt trên hết mọi loài thụ tạo. Thánh Tôma Aquynô đã nói về vai trò cao trọng của Mẹ như sau: *"Tước vị Mẹ Thiên Chúa cao trọng hầu như vô cùng, vì Thiên Chúa không thể không cất nhắc Đức Mẹ lên bậc tốt lành và cao sang hơn được nữa"* (St. Th q.25, a. 6ad 4). Vì thế, Mẹ xứng đáng muôn đời ca tụng là: *"Đấng đầy ơn phúc"*; vì *"có Chúa ở cùng"* cách đặc biệt.

Quyền thế của Đấng là Mẹ Thiên Chúa

Với tư cách là Mẹ Thiên Chúa, Mẹ trở thành Nữ Hoàng Thiên Quốc. Nếu Đức Giêsu là vua trên khắp cõi trần gian và Thiên Quốc, thì Mẹ Maria cũng có uy quyền phổ quát trong tương quan là Nữ Tỳ của Thiên Chúa Cha, thân mẫu Đấng Cứu Thế và bạn nghĩa thiết của Chúa Thánh Thần. Vì thế, uy quyền và uy lực của Mẹ trước tòa Chúa thật lớn lao, không ai trên trần gian và Thiên Quốc ngoài Thiên Chúa có thể sánh bằng! Bởi lẽ Vương Quyền của Đức Giêsu lớn lao vô hạn, tồn tại qua muôn ngàn thế hệ, thì chức vị làm Mẹ của Thiên Chúa cũng tùy vào đó và trải dài cũng vô tận.

Nhờ tước vị cao sang quyền thế đó, Mẹ Maria đã trở thành Eva mới, phát sinh Đấng Cứu Thế là nguồn sự sống, thay cho Eva cũ đã đưa nhân loại đến chỗ diệt vong.

Mặt khác, Mẹ trở thành người chuyển cầu hữu hiệu cho nhân loại mỗi khi chúng ta chạy đến với Mẹ.

Sống sứ điệp ngày lễ

Mặc dù vai trò và tước vị của Mẹ Maria rất cao trọng, nhưng Mẹ luôn luôn khiêm tốn trong thân phận của một Nữ Tỳ Thiên Chúa. Mẫu gương này của Mẹ mời gọi chúng ta hãy biết khiêm nhường, bởi vì chúng ta có là gì thì cũng đều do tình thương của Thiên Chúa chứ không phải do tài đức hay công khó của mình.

Mừng lễ Đức Maria Mẹ Thiên Chúa, chúng ta còn được mời gọi cùng nhau xây dựng hòa bình, bởi vì Đức Maria là Mẹ của Đức Giêsu, mà Đức Giêsu là Hoàng Tử Hòa Bình, là Chúa của bình an. Lời hát của các thiên thần trong đêm giáng sinh đã mạc khải cho chúng ta biết sứ vụ của Đức Giêsu: "*Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm*". Vì thế, chúng ta là con cái của Mẹ trong nhiệm thể Đức Giêsu Kitô, chúng ta hãy cùng nhau đẩy lùi chiến tranh, xây dựng tình huynh đệ, sống liên đới và trách nhiệm với con người cũng như xã hội hôm nay; cùng nắm tay nhau để xây dựng một nền văn minh tình thương và sự sống.

Hôm nay cũng là ngày đầu năm Dương Lịch, chúng ta hãy xin Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria, ban cho mỗi người chúng ta được an vui hạnh phúc, mạnh khỏe xác hồn, nhất là luôn có lòng mến Chúa và yêu tha nhân như Mẹ, để năm mới này tràn đầy tình thương và lòng nhân ái nơi môi trường và cuộc sống của chúng ta. Amen.

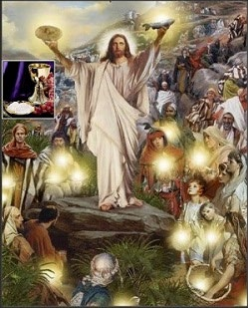
CHIA BUỒN

Được tin Ông Giuse Maria Bùi Tuấn Minh, nguyên Trưởng Ban chấp hành CĐLCTX Tgp Sài Gòn, đã được Chúa gọi về lúc 12g15 ngày 19/12/2023, hưởng thọ 68 tuổi.

Cha Linh hướng và Ban chấp hành CĐLCTX Tgp Sài Gòn chân thành chia sẻ niềm tiếc thương với Tang quyến. Nguyện xin Thiên Chúa thương xót, cho ông Giuse Maria sớm được hưởng hạnh phúc trên Nước Trời.

NGUỒN SỐNG DỒI DÀO

Trầm Thiên Thu

Ngôi Con Hiến Tặng Hồng Ân Cứu Độ

Thánh Tử Trao Ban Sự Sống Dồi Dào

Chính Chúa Giêsu đã xác định: *"Tôi đến để cho chiêm được sống và sống dồi dào"* (Ga 10:10). Và Ngài hứa: *"Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"* (Mt 28:20). Hãy vững lòng tin, và đừng quên lời cảnh báo của Thánh Phaolô: *"Một số cành cây ôliu đã bị chặt đi, còn bạn là ôliu dại đã được tháp vào đó, và cùng được hưởng sự sống dồi dào từ rễ cây ôliu chính. Vì thế, bạn đừng có lên mặt khinh để các cành khác"* (Rm 11:17-18). Và ông thẳng thắn đặt vấn đề: *"Thì bạn cứ lên mặt đi! Đâu phải bạn mang rễ, mà là rễ mang bạn"* (Rm 11:18b). Một triết lý sống bình thường mà thâm thúy, cao siêu biết bao!

Đối với dân xưa, ngôn sứ Isaia cho biết lời mời gọi cuối cùng: *"Đến cả đi, hỡi những người đang khát, nước đã sẵn đây! Dầu không có tiền bạc, cứ đến mua mà dùng; đến mua rượu mua sữa, không phải trả đồng nào"* (Is 55:1). Câu tiếp theo như lời cảnh báo: *"Sao lại phí tiền bạc vào của không nuôi sống, tốn công lao vất vả vào thứ chẳng làm cho chắc dạ no lòng? Hãy chăm chú nghe Ta, thì các người sẽ được ăn ngon, được thưởng thức cao lương mỹ vị"* (Is 55:2).

Thiên Chúa muốn nhân loại hạnh phúc, không chỉ ăn no mặc ấm mà còn ăn ngon mặc đẹp, không chỉ có của ăn để nuôi sống thân xác mà còn được sống viên mãn và sống dồi dào nhờ Chúa Giêsu. Ngài đã dùng cách độc nhất vô nhị mà không ai có thể suy đoán hoặc tưởng tượng: Bí tích Thánh Thể được Ngài thiết lập ngay trước lúc bắt đầu chịu khổ nạn và chịu chết. Thánh Thể được hiểu bao gồm cả Bửu Huyết (Thánh Huyết). Thánh Thể là Phép Lạ của các phép lạ.

Để củng cố đức tin cho chúng ta, Ngài vẫn tiếp tục làm phép lạ, đặc biệt là phép lạ Thánh Thể xảy ra tại Lanciano (Ý), năm 700

(sau công nguyên), và là phép lạ Thánh Thể đầu tiên được Giáo Hội công nhận. Tại Lanciano, nơi xảy ra phép lạ Thánh Thể là Nhà thờ Thánh Domitian do các tu sĩ Dòng Basilian coi sóc. Tu sĩ linh mục Thomases đã nghi ngờ sự hiện hữu thật của Chúa Giêsu trong Thánh Thể. Thời đó có nhiều tà thuyết nổi lên đã làm lung lay đức tin của linh mục này.

Vào một buổi sáng, Lm Thomases dâng lễ mà vẫn nghi ngờ. Đến phần truyền phép, có điều lạ xảy ra trên đôi tay khiến toàn thân Lm Thomases rung động: **Bánh biến thành Thịt thật, Rượu biến thành Máu thật.** Lm Thomases lặng người một lúc rồi từ từ đưa lên cho mọi người thấy và nói: *"Ôi chúng cố hữu hình của Chúa để xóa bỏ sự nghi ngờ của tôi, Ngài muốn mặc khải chính Ngài trong bí tích Thánh Thể, hoặc để chúng ta nhìn thấy tỏ tường. Anh chị em hãy đến chiêm ngưỡng phép lạ của Chúa. Đây là Mình Máu Thánh Đức Kitô".*

Lúc đó, mọi người tận mắt chứng kiến phép lạ nên sững sờ, kêu van xin tha thứ và xót thương. Đức tin của Lm Thomases được biến đổi. Biết tin này, cả thành phố và mọi người khắp nước đã tuôn về Lanciano để chiêm ngưỡng phép lạ Thánh Thể. Và đức tin của họ được tái sinh.

Sống thì phải ăn, ăn để duy trì sự sống thể lý. Nhưng lương thực hằng ngày chúng ta ăn chỉ là lương thực bình thường nuôi phần xác, lương thực đặc biệt nuôi phần hồn là Thánh Thể Chúa Giêsu Kitô. Đó là Thần Lương, là Nguồn Sống, là "cửa ăn đàng" cho những người đang trên lối hành trần gian, cần được tăng lực để chiến đấu với mọi ác thù – nhất là phải chiến thắng chính mình.

THIẾT LẬP GIAO ƯỚC

Theo nghĩa thông thường, giao ước là sự ràng buộc giữa đôi bên – bao gồm quyền lợi, trách nhiệm và chế tài liên quan. Theo nghĩa tôn giáo, giao ước là sự thỏa thuận thiêng liêng hoặc lời hứa giữa Thiên Chúa và một người hoặc một nhóm người. Khi thiết lập giao ước, Thiên Chúa hứa ban phúc lành cho ai tuân theo mệnh lệnh đó, nếu không tuân lệnh thì phải chịu trừng phạt.

Giao ước khác hợp đồng. Thiên Chúa thiết lập giao ước (vĩnh viễn) chứ không làm hợp đồng (hữu hạn). Kinh Thánh cho biết rằng

ông Menkixêđê là tư tế của Thiên Chúa Tối Cao, là vua thành Salem, đã đem bánh rượu ra. Ông cầu chúc cho ông Ápram: *"Xin Thiên Chúa Tối Cao, Đấng dựng nên trời đất, chúc phúc cho Ápram! Chúc tụng Thiên Chúa Tối Cao, Đấng đã trao vào tay ông những thù địch của ông!"* (St 14:19-20). Ngài thiết lập Minh Ước Vĩnh Cửu với ông Ápraham: *"Người ta sẽ không còn gọi tên người là Ápram nữa, nhưng là Ápraham, vì Ta đặt người làm cha của vô số dân tộc"* (St 17:5). Ngài yêu thương các thụ tạo bằng mọi cách và yêu thương đến cùng.

Thời Cựu Ước, bánh rượu được dùng làm lễ vật; thời Tân Ước, Chúa Giêsu cũng dùng bánh rượu để thánh hóa thành chính Mình Máu Ngài. Có lễ vật thì cần có người dâng, đó là các tư tế đại diện dân Chúa mà dâng lễ vật lên Thiên Chúa hằng ngày, họ được mệnh danh là những người theo phẩm hàm Menkixêđê. Trong Dạ Tiệc Vượt Qua tại Nhà Tiệc Ly, Chúa Giêsu đã thiết lập Bí tích Thánh Thể, đồng thời Ngài cũng thiết lập chức linh mục. Các linh mục thừa tác tiếp tục công việc tế lễ để Chúa Giêsu hằng ngày hiện diện thật giữa chúng ta, ai lãnh nhận Mình Máu Ngài thì có sức sống dồi dào. Đó là cách Ngài làm trọn lời hứa: *"Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"* (Mt 28:20). Đại Tôn Sư Giêsu trên cả tuyệt vời!

Phàm nhân chúng ta chỉ là cát bụi, hoàn toàn bất xứng, nhưng lại vô cùng hạnh phúc vì được Thiên Chúa giao ước. Tuy chỉ một lần thề ước, nhưng là vĩnh viễn, và Ngài không rút lời: *"Muôn thuở, Con là Thượng Tế theo phẩm trật Menkixêđê"* (Tv 110:4). Hằng ngày Phép Lạ vĩ đại nhất vẫn xảy ra tại các bàn thờ trên thế giới. Mắt thường không thể nhìn thấy nên sau lời truyền phép, Giáo Hội xác nhận: *"Đây là mẫu nhiệm đức tin"*. Và mọi người tung hô theo lời Thánh Phaolô: *"Cho tới ngày Chúa đến, mỗi lần ăn Bánh và uống Chén này, là anh em loan truyền Chúa đã chịu chết"* (1Cr 11:26). Phàm nhân chúng ta phải dùng "con mắt đức tin" để bù cho con mắt trần tục khi kính thờ Thánh Thể.

THỰC HIỆN CỤ THỂ

Trong những lần hiện ra, Chúa Giêsu và Đức Mẹ luôn nhắc nhở về việc tôn sùng và yêu mến Thánh Thể. Thiên Chúa rất thực tế. Chúa Giêsu không bao giờ nói suông, và Ngài muốn củng cố lòng

tin cho mọi người, cụ thể qua hai lần hóa bánh ra nhiều: Lần thứ nhất (Mt 14:13-21; Lc 9:10-17; Mc 6:30-44; Ga 6:1-13) với năm chiếc bánh và hai con cá, cho năm ngàn người ăn, thu được mười hai giỏ bánh thừa; lần thứ hai (Mt 15:32-38; Mc 8:1-9) với bảy chiếc bánh và vài con cá nhỏ, cho bốn ngàn người ăn, thu được bảy giỏ bánh thừa.

Cả hai lần mọi người được tận hưởng một bữa tiệc ngon lành và ngoạn mục ngay giữa thiên nhiên. Tuyệt vời lắm! Đó là điều tiên báo về Phép Lạ vĩ đại nhất là Thánh Thể.

Kinh nghiệm cuộc sống cho chúng ta biết rằng miếng ăn có liên quan các vấn đề khác, không chỉ về sự sống mà còn về quyền lợi. Tục ngữ Việt Nam có câu: *"Trâu buộc ghét trâu ăn"*. Đó là một thực tế buồn nhưng lại là điều vừa minh nhiên vừa mặc nhiên. Chia sẻ là điều quan trọng – về vật chất và tinh thần. Sự chia sẻ liên quan việc cho và nhận: *"Phúc cho ai CHO mà KHÔNG NHỚ, NHẬN mà KHÔNG QUÊN"* (Elizabeth Bibesco). Cách cho và cách nhận có liên quan. Thánh Phanxicô có nghịch-lý-thuận này: *"Chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân"* (Kinh Hòa Bình). Dám QUÊN mình để NHỚ người. Nếu không chia sẻ với người khác về những gì họ cần thì chúng ta đã cướp sự sống của họ. Chia sẻ liên quan đức ái, yêu thương – nhân đức quan trọng cả đời này và đời sau.

Thiên Chúa xác định với mọi người: *"Hãy lắng tai và đến với Ta, hãy nghe thì các ngươi sẽ được sống"* (Is 55:3). Ngày nay, lời đó vẫn luôn mời gọi mỗi chúng ta – những người mệnh danh Kitô hữu. Mẹ Thánh Teresa Calcutta so sánh: *"Bạn không thể thấy Chúa Giêsu trong người nghèo nếu bạn không thấy Ngài trong Thánh Thể"*. Thánh Thomas More cho biết: *"Nếu tôi xao lãng, việc hiệp lễ sẽ giúp tôi tịnh tâm trở lại. Nếu hằng ngày có những dịp xảy đến xúi giục tôi xúc phạm đến Thiên Chúa, tôi sẽ tự trang bị cho cuộc chiến mỗi ngày bằng việc lãnh nhận Thánh Thể. Nếu tôi đặc biệt cần đến ánh sáng và sự khôn ngoan để thực thi các phận sự nặng nề của tôi, tôi sẽ đến bên Đấng Cứu Độ, mong tìm được lời khuyên và ánh sáng của Ngài"*.

Chúa Giêsu nói với người Do Thái: *"Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống"*

muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy” (Ga 6:53-56).
Mình Máu Chúa Giêsu là Thánh Thể, là Bánh Trường Sinh, ai từ chối sẽ không có sự sống, nhưng “ai ăn bánh này sẽ được sống muôn đời” (Ga 6:58).

Thánh Piô X, Giáo Hoàng của Thánh Thể, khuyên: *“Hãy yêu mến Chúa Giêsu vì Ngài quá đỗi yêu thương chúng ta trong Thánh Thể”*.
Thánh Giulianô Eymard, Tông Đồ của Thánh Thể, cho biết: *“Thánh Thể chứa đựng tất cả các mẫu nhiệm và tất cả các nhân đức. Chỉ chuốc lấy thất bại nếu chúng ta xa rời Thánh Thể”*.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ duy nhất, xin cảm tạ Ngài đã ban sự sống cho chúng con, đặc biệt là Nguồn Sống Thánh Thể, để chúng con được sống viên mãn và sống dồi dào, xin giúp chúng con xứng đáng lãnh nhận Thánh Thể và biến đổi chúng con để bảo đảm được lãnh nhận sự sống đời đời. Xin thúc giục chúng con biết sẵn sàng chia sẻ với những người thiếu thốn – tinh thần hoặc vật chất. Amen.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT HẠT THỦ ĐỨC
(Nhiệm kỳ 2024 – 2028)**

CHA LINH HƯỚNG: LM GIOAN B. BÙI BÁ TAM QUAN

- **Trưởng Ban Chấp hành: Bà Anna Nguyễn Thị Viên.**
- **Phó Ban Chấp hành: Ông Giacôbê Lê Trung Cường.**
- **Phó Ban Chấp hành: Bà Maria Lý Liên.**
- **Thư ký: Bà Cêcilia Phạm Thị Phương Dung.**
- **Thủ quỹ: Bà Maria Nguyễn Thị Kim Cúc.**
- **Ủy viên Phụng Vụ: Bà Cêcilia Mai Thị Phương Anh.**
- **Ủy viên Bác ái: Bà Martha Nguyễn Thị Đức.**

GẮN MẮC

Trong đời sống thường ngày, chúng ta biết hàng hóa một khi được sản xuất và phân phối đến tay người tiêu dùng đều phải có nhãn mác đàng hoàng. Mỗi sản phẩm mang trong mình những thông tin về nguồn gốc xuất xứ, thành phần và những công dụng riêng biệt. Có những thương hiệu đã trở nên phổ biến và được nhiều người tin dùng, trong khi số khác lại không đạt được điều đó. Khi nhắc tới đồ Trung Quốc, nhiều người tiêu dùng Việt Nam tỏ ra quan ngại. Đó là vì nhiều mặt hàng có xuất xứ từ Trung Quốc là hàng nhái, hàng kém chất lượng. Hay khi nhắc tới đồ Nhật, đồ Mỹ chúng ta lại tấm tắc khen ngợi cho cái "high quality," cái đẳng cấp của chúng. Điều này cũng dễ hiểu thôi vì thực trạng hàng hóa trên thị trường hiện nay. Tuy nhiên, không phải tất cả các mặt hàng của Trung Quốc đều là đồ nhái, đồ kém chất lượng. Đừng quy chụp quan niệm trên cho toàn thể chỉ vì một số trường hợp như trên.

Immanuel Kant từng khẳng định: "*Hãy hành động theo cách mà bạn đối xử với con người, dù là nơi chính con người bạn hay nơi người khác, luôn luôn đồng thời như là một mục đích tự tại, chứ không bao giờ chỉ như là phương tiện*". Mỗi người đều có phẩm giá cao quý cần được tôn trọng. Tình hình sẽ như thế nào nếu chúng ta chỉ xem người khác như phương tiện để đạt mục đích cho chính mình hay chỉ như một đối tượng cho những quan niệm của cá nhân mình? Trên thực tế, chúng ta vẫn thường bị cám dỗ áp đặt cái nhìn của mình cho người khác. Chúng ta hay phản ứng khi người khác không làm việc gì đó theo ý của mình. Chúng ta thường dễ dàng gắn mác cho người khác bằng những quan điểm tiêu cực. Hễ nhắc tới một tội nhân, chúng ta liền quy chụp cho họ những ánh nhìn kì thị. Chúng ta chỉ thấy nơi người ấy điều tội lỗi đã phạm. Từ đó, chúng ta thường xa lánh và không muốn bản thân mình phải liên lụy. Đúng là tội nhân đã từng có một quá khứ không mấy tốt đẹp. Nhưng chẳng lẽ những người thật lòng ăn năn và mong muốn làm lại cuộc đời lại không đáng để được trao cho một cơ hội hay sao? Chẳng lẽ nơi hành vi phạm tội ấy đã tỏ lộ hết con người của người ấy chẳng? Bên cạnh đó, nhiều người thường nhìn vào hoàn cảnh gia đình của người khác rồi tự đóng khung những người trong gia

đình ấy. “Vì nhà họ nghèo nên nhân cách cũng chẳng tốt mấy, hay nhà họ giàu nên họ không làm điều xấu đâu”. Thực tế cho thấy những trường hợp ngược lại khi mà những người nghèo lại tốt lành hơn những người giàu chuyên gian lận và tham lam. Qua đó, chúng ta *“đừng trông mặt mà bắt hình dong”*. Con người không đơn thuần chỉ là những hành vi mà họ làm. Con người còn hơn thế nữa!

Từ đó, chúng ta thấy rằng con người rất dễ bị cuốn vào những thành kiến. Người khác hiện ra trước mắt chúng ta bằng những “nhãn mác” mà chính chúng ta gán cho họ. Chúng ta đánh giá người khác qua tư kiến của mình. Chúng ta tự cho mình là những thẩm phán “công minh”. Liệu chúng ta có thực sự hiểu hết người đối diện mình hay không? Quả thực, mỗi người là một màu nhiệm. Con người không đơn thuần chỉ là đối tượng nghiên cứu của các ngành khoa học. Cho đến nay vẫn còn nhiều điều bí ẩn về con người mà khoa học chưa khám phá ra. Con người luôn đặc biệt và đáng để tìm hiểu. Con người là màu nhiệm để sống và cảm nghiệm. Qua tương tác với người khác, con người mở ra cho các tương quan. Cùng lúc đó, con người dần tỏ lộ chính mình. Mỗi người không thể chỉ khép lại nơi chính mình nhưng luôn mở ra để đón nhận người khác, để cảm thông, sẻ chia cũng như giúp đỡ lẫn nhau. Chính vì vậy, khi bị gán mác, màu nhiệm con người bị đóng khung và dần trở nên “xơ cứng”. Con người chỉ còn là những đặc tính được người khác gán ghép cho qua vẻ bề ngoài. Khi đó, con người trở nên đối tượng cho người khác thay vì là chủ thể đang hiện hữu kề cận. Hiện hữu ấy iHiwwHiwHii mất đi tính sinh động và cởi mở của mình. Có một bức tường ngăn cách con người với nhau, đó là thành kiến. Mỗi khi như vậy, người đối diện với chúng ta chỉ còn là điều mà chúng ta nghĩ về họ. Họ không còn là mục đích tự tại nữa, nhưng chỉ là đối tượng và phương tiện cho những công kích của chúng ta mà thôi.

Dù gì chúng ta cũng nên nhớ rằng con người luôn trong tiến trình thay đổi và hoàn thiện mình. Dù rằng chúng ta đã có những trải nghiệm không mấy tốt đẹp về người khác, nhưng đâu đó vẫn có những sự thay đổi làm chúng ta ngạc nhiên. Vì con người luôn có khả năng mở ra và lắng nghe, nên con người luôn có khả thể đón nhận những góp ý và biến đổi bản thân mình. Cho nên, chúng ta không nên giữ mãi một cái nhìn phiến diện về người khác. Có

thể lúc này họ còn những điều chưa tốt, nhưng biết đâu sau này điều kỳ diệu có thể diễn ra. Hãy quan sát và mở ra cho sự biến đổi, dù là nhỏ nhất. “Phép lạ” luôn hiện hữu trong từng khoảnh khắc của cuộc sống. Đó là hình ảnh của một người con hoang đàng trở về, của một tội nhân ăn năn hối lỗi để làm lại cuộc đời, của một mối quan hệ được hàn gắn, hay của một sự tha thứ thực sự, v.v. Trước hết, hãy đón nhận người khác như chính họ là. Kế đến, hãy đặt mình vào hoàn cảnh của người khác để hiểu được lý do cho hành động của họ. Từ đó, hãy dùng tình thương và sự cảm thông mà đối xử với nhau. Tình thương có sức biến đổi đặc biệt không chỉ người đối diện mà còn cho cả chúng ta nữa bởi vì con người sống là để thương nhau mà. Nơi tình thương, trái tim cận kề trái tim. Con người tìm thấy tiếng nói chung, tiếng nói của những tâm hồn cần đến nhau. Khi tiếng nói ấy cất lên, lý trí đành rút lui để con tim hành động. Những khi như vậy, hàng rào ngăn cách người với người được xóa bỏ. Và chúng ta thấu hiểu nhau hơn.

Chính vì vậy, chúng ta hãy luôn giữ cho mình sự ngạc nhiên về con người như chính nỗi ngạc nhiên mà chúng ta có được khi chiêm ngắm vũ trụ bao la. Còn biết bao điều bí ẩn về con người mà chúng ta cần cả đời để tìm hiểu. Nếu chúng ta gán mác hay có thành kiến gì về người khác thì mọi bí ẩn của cuộc hiện hữu đều bị “đông cứng”. Mọi sự đều bị đơn giản hóa tối đa, và chỉ còn là thành kiến đó mà thôi. Thật nguy hiểm khi chỉ nhìn một người bằng con mắt phê phán và phiến diện. Thay vì vậy, chúng ta nên cố gắng gần cho người khác những “cái mác” tích cực, là những điều tốt đẹp mà mình nhìn thấy nơi họ. Việc chuyển đổi được cái nhìn sang hướng tốt đẹp hơn cũng là cơ hội cho chúng ta tiến gần đến hiểu người khác hơn. Chúng là cánh cửa dẫn vào màu nhiệm. Nơi hai màu nhiệm gặp nhau sẽ là nơi mà chúng ta có thể gọi là “thiên đàng”. “Thiên đàng” ấy có thể đơn giản chỉ là những khoảnh khắc con người cùng chia sẻ vẻ đẹp của hiện hữu cùng nhau, là những tình cảm dành cho nhau hay là những sự giúp đỡ từ đồng loại của mình. Ai cũng muốn mình hạnh phúc thì tại sao lại còn làm khổ nhau. Hãy bỏ đi những “cái mác” tiêu cực và hãy cho nhau cơ hội để sống là “người” hơn.

Philip

Nguồn: dongten.net

CON ĐƯỜNG NÀO IN DẤU CHÂN TÔI?

Ngọc Sáng

"Bước trong cuộc đời những dấu chân trên triền cát vắng Ngài vẫn ở bên con, song song với những dấu chân. Tiếng reo vui trong lòng vỡ tan nên lời cảm mến. Dòng đời dẫu nổi trôi nhưng với Chúa con không lo gì".

(Trích lời bài hát "Ngài vẫn ở bên con" – Trầm Hương FMSR)

Từng bước ta đi sẽ để lại những dấu chân. Dấu chân lớn, dấu chân nhỏ, dấu chân thẳng tắp, dấu chân ngoằn ngoèo,... Cho dù những dấu chân có thể nào thì nó cũng là dấu vết của ta để lại trên những con đường ta đã đi qua. Dấu chân ấy cũng chính là dấu lòng của mỗi người chúng ta.

Khi đến tuổi bước chân vào đời, ta sẽ thấy thật nhiều con đường để ta lựa chọn. Vậy làm sao để ta chọn đúng con đường cho bản thân, làm sao để dấu chân ta không lạc hướng? Lựa chọn in dấu trên đường đời, lập gia đình hay chọn in dấu trong đời dâng hiến, phục vụ Chúa và tha nhân? Dường như mỗi bước chân ta đi không chỉ là đi trong giây phút hiện tại nhưng còn là kéo dài đến mai sau, một tương lai mịt mờ phía trước. Nhưng ở thời điểm hiện tại, để có thể tiến lên, bắt buộc ta phải chọn một con đường. Chính con đường đó sẽ in hằn dấu chân ta, những dấu chân chắc chắn, thẳng tắp và cả những dấu chân ngập ngừng, quanh co. Bởi không có con đường nào chỉ trải đầy hoa hồng và êm ái cả. Đường đi có khó khăn, có chông gai mới thấy được khả năng của ta, mới thấy được lòng tin của ta có mạnh mẽ không. Cũng có khi trước những ngã rẽ cuộc đời, ta bối rối, hoang mang và chọn sai đường khiến những bước chân lạc lối. Cũng có những khi ta mệt mỏi trước những phong ba bão táp, những áp lực của cuộc sống, ta cũng hãy can đảm bước tới. Đừng sợ! Đừng bỏ cuộc nhưng hãy quay trở lại và bắt đầu hành trình mới vì luôn có một Đấng đồng hành cùng ta. Như thánh Phaolô đã từng nói: "Khi tôi yếu chính là lúc tôi mạnh" (2Cr 12, 10). Chính vì vậy, ta đừng bao giờ để mất dấu chân của mình nhưng cứ tin tưởng vào bàn tay quan phòng của Thiên Chúa. Ngài luôn ở bên sẵn sàng đỡ nâng những lúc ta thất bại, gục ngã.

Lúc ta đau khổ nhất, hãy nhìn xuống xem dấu chân trên đường có phải của mình không? Là ta tự đi hay có ai đang đi thế ta?

Nhìn vào hai con đường: đường rộng và đường hẹp, ta thấy sao có nhiều dấu chân trên đường rộng quá. Vì rộng nên nhiều dấu chân hay vì mắt người chưa thấy được những gì nơi đang chờ đợi nơi phía cuối con đường? Còn đường hẹp chỉ có lác đác vài dấu chân, những dấu chân hằn sâu vì đường gồ ghề nhiều sỏi đá, trơn trượt. Có ít người chọn con đường hẹp nhưng phía sau con đường ấy lại có một cánh cửa thật lớn mở ra một vùng trời rộng thênh thang, tràn ngập ánh sáng. Đứng ở phía cổng nhỏ của con đường hẹp, lúc ấy ta có nuối tiếc "Giá như..."? Khoảng cách của hai con đường nhìn gần nhưng dường như xa vô tận đến nỗi bên này muốn qua bên kia cũng khó vô cùng. Chính vì vậy, ta cần cân nhắc cho thật chắc chắn về con đường mà mình chọn.

Trên mỗi dặm đường, ta đừng ngần ngại nhưng hãy dừng lại nghỉ ngơi để có thể lắng nghe được tiếng nói của Thiên Chúa bên trong tâm hồn. Chính tiếng nói ấy sẽ chỉ đường, định hướng cho bước chân của ta. Lựa chọn đi con đường nào là một lựa chọn mang tính quyết định cho cuộc đời, vậy nên ta hãy dành giờ tĩnh lặng, cầu nguyện và lắng nghe tiếng của Thần Khí luôn nói trong từng giây phút cuộc đời ta.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính lễ Thánh Tôma Aquinô, 28/01.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ĐỨC CHA TÔMA AQUINÔ VĨ ĐÌNH HIỆU
Giám Mục Giáo phận Bùi Chu

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Đức Cha.

THƯỢNG HỘI ĐỒNG, TIẾN TỚI 54 PHỤ NỮ BỎ PHIẾU. ĐÓ SẼ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT CUỘC CÁCH MẠNG NHƯNG...

(*Gioakim Trương Đình Giai*, chuyển dịch từ nguyên bản tiếng Ý "**Sinodo, avanti donne 54 votano. Non sarà una rivoluzione ma...**", của tác giả *Lucia Capuzzi và Vittoria Prisciandaro*

Ký giả «Tương Lai» ("Avvenire»

***Ký giả Periodici San Paolo «Tin» ("Credere") và "Giêsu" ("Jesus")*
đăng trên Osservatore Romano, ngày 30/9/2023)

Phong trào đầu tiên xảy ra vào năm 2018 khi, tại Thượng hội đồng về giới trẻ, một tu sĩ được quyền bỏ phiếu, nhưng không có nữ tu nào. Một bản kiến nghị yêu cầu "các nữ bề trên làm việc và bỏ phiếu theo cùng một cách", được thúc đẩy bởi một số tổ chức dẫn thân cho sự bình đẳng trong Giáo hội, đã thu thập được hàng nghìn chữ ký, bao gồm cả chữ ký của nhiều bề trên tổng quyền. Chủ đề này lại nổi lên vào năm 2019, tại Thượng Hội đồng về Amazonia.

Do đó, nó dường như là một bước tiến khổng lồ, vào tháng 2 năm 2021, việc bổ nhiệm Nữ tu Nathalie Becquart làm phụ tá của Thượng hội đồng Giám mục, một chức vụ cho phép sơ trở thành người đầu tiên thực hiện một quyền mà cho đến trước đây chỉ là đặc quyền của nam giới. Vâng, tại phiên họp thường kỳ tiếp theo của Thượng Hội đồng Giám mục, được tổ chức tại Vatican từ ngày 4 đến ngày 29 tháng 10 với chủ đề "Vì một Giáo hội hiệp hành: hiệp thông, tham gia và truyền giáo", sẽ có 85 phụ nữ, trong đó 54 người có quyền bầu cử. Hai trong số họ, Nữ tu người Mexico María de los Dolores Palencia Gómez, Bề trên tổng quyền của Dòng Thánh Giuse Lyon và Nữ tu người Nhật Momoko Nishimura, S.E.M.D - Tôi tớ Cộng đồng Truyền giáo của Tin Mừng Lòng Thương Xót Chúa, nằm trong số chín chủ tịch đại biểu, nghĩa là họ lãnh đạo Hội đồng khi Giáo hoàng không có mặt,

Nhưng nguồn gốc rất rộng và có ý nghĩa. Có những nữ tu thánh hiến và giáo dân. Từ khắp nơi trên thế giới, ở mọi lứa tuổi. Năm người trong số họ là đại diện của UISG, Hiệp hội Quốc tế các Bề trên Tổng quyền, quy tụ gần hai nghìn bề trên. Các Hồng y Mario Grech và Jean-Claude Hollerich, lần lượt là tổng thư ký Thượng hội

đồng và tổng báo cáo viên, đã quyết tâm xác định rằng đó "không phải là một cuộc cách mạng".

Ít nhất là từ quan điểm thị giác - bàn chủ tịch không còn dành riêng cho nam giới nữa - nhưng thực tế là như vậy. Và, đằng sau tác động của hình ảnh, có sự thừa nhận một sự thật sâu sắc: nữ tính có thể và phải có ý nghĩa quan trọng trong các lĩnh vực trách nhiệm của Giáo hội. Và một bước ngoặt về mặt cấu trúc. "Cái lều" đã mở rộng. Và nó bắt đầu mở rộng trong các hội nghị địa phương và lục địa diễn ra trước Thượng hội đồng và đã chuẩn bị cho nó.

"Vấn đề phụ nữ" trong Giáo hội, mặc dù bản thân nó không nằm trong chương trình nghị sự, nhưng đã được đưa ra - và không phải ngẫu nhiên - tại tất cả các cuộc họp.

Do đó, Tài liệu làm việc đưa ra yêu cầu "thừa nhận và thăng tiến hơn nữa phẩm giá phép rửa của phụ nữ", để "phẩm giá bình đẳng" có thể "tìm thấy một sự hiện thực hóa ngày càng cụ thể hơn trong đời sống của Giáo hội ngay cả thông qua các mối quan hệ hỗ tương, và bổ túc giữa nam và nữ", đấu tranh chống "mọi hình thức phân biệt đối xử và loại trừ" và đảm bảo cho các phụ nữ "các vị trí có tính trách nhiệm và cai quản".

Theo quyết định của Đức Thánh Cha Phanxicô, số lượng ban điều hành, theo quy định cũ, đã được thay thế bằng 70 "không phải giám mục", tất cả đều có quyền bầu cử. Đức Thánh Cha đã yêu cầu ít nhất 50 phần trăm là phụ nữ, và trong số 10 bề trên tổng quyền của các tu sĩ, một nửa là từ UISG, liên minh quốc tế nối kết khoảng 2000 bề trên tổng quyền. "Đó là một lời tiên tri đang trở thành sự thật - Chị Nadia Coppa của Dòng Châu Máu Chúa Kitô, người được triệu tập đến Thượng hội đồng với tư cách là chủ tịch UISG, sẽ mang lại sự mong đợi cho các chị em của mình -. Vượt qua các hình thức giáo sĩ hóa, ngay cả bên trong chúng ta; nhìn nhận nhiều hơn sự tham gia của phụ nữ vào Giáo hội, đặc biệt là những người quý hiếm, sống bên lề; và để có một không gian trong đó chúng ta có thể khiêm tốn cầu xin sự tha thứ của nhau, biến Thượng Hội Đồng cũng thành một nơi chữa lành".

Bắt đầu vào ngày 10 tháng 10 năm 2021 với sự triệu tập của Đức Phanxicô, Thượng Hội đồng tiếp tục với sự tham khảo ý kiến của các Giáo hội địa phương được kêu mời giải quyết một vấn đề then chốt, ý tưởng nền tảng của toàn bộ tiến trình. Giáo hội hiệp hành là

Giáo hội loan báo Tin Mừng bằng cách cùng nhau bước đi. Tuy nhiên, làm thế nào việc “đồng hành” này đạt được trong mỗi Giáo hội và cộng đồng cụ thể? Và Chúa Thánh Thần mời gọi chúng ta thực hiện những bước nào để lớn lên trong việc “đồng hành” này? Các bản tóm tắt được gửi đến Rome đã tạo ra tài liệu làm việc cho giai đoạn của bảy hội đồng lục địa. Tất cả các tài liệu - kể cả những tài liệu của Thượng Hội đồng kỹ thuật số mang tính đổi mới - đã tạo thành nền tảng của Tài liệu Làm việc được trình bày vào ngày 20 tháng 6, trong khoảng năm mươi trang, thu thập sự phong phú của tiến trình đã trải qua. Có rất nhiều câu hỏi, từ việc đồng hành với người nghèo và người khuyết tật đến việc đào tạo các linh mục, thậm chí cả mục vụ dành cho phụ nữ trong Giáo hội và việc chào đón những người có đời sống giới tính không bình thường.

Không chắc chắn rằng tất cả họ sẽ tìm được câu trả lời, Đức Hồng Y Grech cảnh báo: “Đó là một hội nghị về tính hiệp hành. Chúng ta đang trên một hành trình, Thượng Hội đồng không phải là một sự kiện mà là một tiến trình, và chúng ta phải cam kết học cách cùng nhau thực hiện điều đó”.

Con át chủ bài - có khả năng giải quyết các tình huống nóng nảy tại các hội nghị lục địa và vì lý do này, được đề xuất một lần nữa tại Thượng Hội đồng - là "việc đối thoại trong Thánh Thần". Đó không phải là một cuộc trao đổi ý tưởng chung chung mà là một sự năng động - Cha Giacomo Costa, một trong hai thư ký đặc biệt của Thượng Hội đồng giải thích - điều này "cho phép chúng ta chuyển từ tôi sang chúng ta, mà không xóa bỏ các cá nhân mà đưa họ vào một chiều kích cộng đoàn".

Chính để cho phép lắng nghe, cầu nguyện và phân định chung, hội nghị được tổ chức không theo truyền thống tại hội trường Thượng Hội Đồng, mà tại hội trường tiếp kiến, Hội trường Phaolô VI. Trong nhóm 10-12 người, ngồi quanh các bàn, chúng tôi cố gắng cùng nhau xây dựng một chặng khác của hành trình. Từ đó, chúng tôi lại bắt đầu hướng tới cuộc họp lần thứ hai vào tháng 10 năm 2024.

“Hội nghị bàn có thể giống như một chuyện về hình ảnh. Nhưng không phải vậy. Phương pháp này là nền tảng để giải quyết các vấn đề và thoát khỏi sự phân cực và bế tắc” Cha Costa nhấn mạnh. Trong vấn đề này, vấn đề phụ nữ trở thành phép thử về tính hiệp

hành khả dĩ. "Các công việc nhóm trong đó các người nam và người nữ làm việc cụ thể cùng nhau và phải tìm ra không gian để hiểu biết là một phòng thí nghiệm của tính hiệp hành. Cũng bởi vì chúng tôi bắt đầu bằng việc lắng nghe những câu chuyện cụ thể. Các câu chuyện của từng phụ nữ về biết bao vấn đề gai góc đã tạo điều kiện ra khỏi những chủ nghĩa ý thức hệ" Costa nói. Chủ đề nữ giới không đứng một mình. Không có nhiều "thượng hội đồng nhỏ": một về phụ nữ, một về thẩm quyền, một về các linh mục. "Trọng tâm chỉ là một: phát triển như một Giáo hội hiệp hành để mang Tin Mừng Phúc Âm đến với thế giới - Anna Rowlands, giáo sư tại Đại học Durham, người đã tham gia soạn thảo tài liệu cho giai đoạn lục địa (một trong bảy hội nghị lục địa là hội nghị Âu châu, được tổ chức tại Praha) - Khắp mọi nơi người ta đều suy tư về việc làm thế nào thực hiện điều đó và thể hiện sứ mạng, sự hiệp thông và sự tham gia trong chìa khóa hiệp hành như thế nào, tuy nhiên, vấn đề then chốt về sự tham gia của phụ nữ nổi lên. Nó xảy ra mọi lúc, trong những bối cảnh khác biệt nhất. Điều này có nghĩa đây là một kiểm tra quan trọng về khả năng của chúng ta trong việc đồng hành với tư cách là Giáo hội".

(Còn tiếp 1 kỳ)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Lễ Thánh Tôma Aquinô, 28/01 và Thánh Anê, trinh nữ, tử đạo, 21/01.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

**Anh TÔMA AQUINÔ THÂN VĂN MỸ,
CĐ LCTX Miền Gialai, Gp Kontum**

**Chị ANÊ PHAN THỊ HOA,
CĐ LCTX Tgp Huế**

Nguyện xin sự nhiệt thành và can đảm của các Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

GIÁO HỘI HIỆP HÀNH TRONG TƯƠNG QUAN VỚI BA NGÔI THIÊN CHÚA

Joseph P. Pham
(Tiếp theo và hết)

2. Giáo Hội hiệp hành là họa ảnh của sự hiệp hành nơi Ba Ngôi Thiên Chúa

Phát xuất từ Ba Ngôi nên đời sống và cách thức hiện hữu của Giáo Hội không chỉ là nguồn gốc mà còn là ý nghĩa và khuôn mẫu bất biến cho cách thức hiện hữu của Giáo Hội. Bắt nguồn từ sự hiệp thông của Ba Ngôi nên Giáo Hội cũng được mời gọi sống và trở nên sự hiệp thông đó. Trong Ba Ngôi có sự khác biệt giữa các Ngôi vị nhưng lại nên một với nhau trong một bản tính duy nhất, vì thế Giáo Hội cũng là một Giáo Hội duy nhất dù gồm các thành phần khác nhau. Giáo Hội là duy nhất trong đa dạng, hiệp nhất trong sự khác biệt, hiệp thông giữa các đặc sủng và các tác vụ khác nhau, được tạo ra bởi Thần Khí độc nhất. Giáo Hội cũng được các Giáo phụ quan niệm như là một thực tại Ba Ngôi: được mời gọi trở thành Dân Thiên Chúa, kết hợp với Đức Kitô như “vợ với chồng”, nhờ Thánh Thần là Đấng cư ngụ trong mỗi thân tình này như cư ngụ trong đền thờ của Người. Tertulianô đã nói: “Nơi nào có cả ba – Cha, Con và Thánh Thần – nơi đó có Giáo Hội là Thân mình của cả Ba”. Công đồng Vaticanô II cũng nhìn nhận Giáo Hội như là một cộng đoàn hiệp thông. Sự hiệp thông chính là nền tảng chiếu dọi vào tất cả các mối tương quan: giữa Giáo Hội và Ba Ngôi, giữa các phần tử trong Giáo Hội, giữa Giáo Hội địa phương và Giáo Hội hoàn vũ, giữa Giáo Hội Công giáo và các Giáo Hội không Công giáo và các tôn giáo khác, giữa Giáo Hội và thế giới.

Nếu Giáo Hội là hiệp nhất vì là Dân được quy tụ từ sự hiệp nhất Ba Ngôi, thì sự hiệp thông của các Kitô hữu với Đức Giêsu có khuôn mẫu, nguồn mạch và đích điểm là chính sự hiệp thông của Con và Cha trong ơn ban của Thánh Thần: khi kết hợp với Con trong mối dây yêu thương của Thánh Thần, các tín hữu lên kết với Chúa Cha. Từ sự hiệp thông của các tín hữu với Đức Kitô phát sinh sự hiệp thông giữa các Kitô hữu với nhau: mọi người sẽ là cành nho của một cây nho duy nhất là Đức Kitô. Chúa Giêsu cho thấy trong mối hiệp thông huynh đệ này, sự phản chiếu kỳ diệu và sự tham dự

huyền nhiệm vào đời sống thân mật của tình yêu Cha, Con và Thánh Thần. Vì sự hiệp thông này mà Đức Giêsu cầu nguyện: “Để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta” (Ga 17, 21). Như thế sự hiệp nhất của Ba Ngôi như nguyên lý và khuôn mẫu cho sự hiệp nhất các Kitô hữu.^[19] Hơn nữa, Giáo Hội như một xã hội hoàn hảo với các phẩm trật chặt chẽ, và chính Ba Ngôi cũng hiện diện cách ẩn dấu trong phẩm trật của Giáo Hội nên sự hiệp thông cũng cần được thể hiện cách hữu hình qua sự hiệp thông với Đức Giáo Hoàng, các Giám mục là những người đại diện Chúa Kitô. Tính hiệp hành của Giáo Hội luôn là con đường của toàn thể Dân Chúa, là hành trình của tất cả các tín hữu chứ không chỉ của riêng Giáo hoàng và Giám mục.^[20] Thiên Chúa Ba Ngôi là một và cũng đồng thời là ba trong hữu thể và trong các mối tương quan nên sự hiệp thông cũng được áp dụng vào hai lĩnh vực phổ quát và địa phương trong Giáo Hội. Sự hiệp thông giữa các Giáo Hội địa phương với Giáo Hội hoàn vũ phản ánh sự hiệp thông của Chúa Ba Ngôi. Do đó, nó không cho phép mỗi Giáo Hội sống cho chính mình, nhưng sự sống và nền tảng của các Giáo Hội địa phương phải làm một với Giáo Hội hoàn vũ, và phải diễn tả mối tương quan đó trong hình thức cơ cấu cụ thể theo mô hình của các mối tương quan giữa Ba Ngôi. Vì thế cần tránh mọi thứ đồng dạng hóa đơn điệu và những thứ đối đầu gây thương tích, hầu có thể đón nhận nhau cách hồ tương và phong phú giữa các ngã vị và các cộng đoàn trong đức tin, đức cậy và đức mến.

Cuối cùng, chân lý về sự hiệp nhất trong Giáo Hội xuất phát từ Ba Ngôi, và vì thế Ba Ngôi ở trong nền tảng của đại kết đích thực.^[21] Công đồng Vaticanô II cho phép chúng ta hiểu nguyên lý hiệp nhất của Ba Ngôi cũng là nguyên lý của sự hiệp nhất giữa các Giáo Hội Kitô. Nói cách khác, mô hình Ba Ngôi phủ nhận mọi hình thức độc tài nhà binh, chỉ quen với những mệnh lệnh rập khuôn đồng bộ từ bên ngoài. Trong khi đó theo mô hình Ba Ngôi, mỗi Ngôi vị tồn tại và hành động cụ thể trong lịch sử nhân loại, để đưa chúng ta đi vào mối tương quan thân hữu với Ngài và hiệp nhất chúng ta với người khác trong Ba Ngôi. Giáo Hội bị tổn thương trong thân phận con người và lịch sử, thì được chữa lành, hàn gắn trong Ba Ngôi hiệp nhất bất khả phân ly. Mặt khác, Giáo Hội không

đứng ngoài thế giới loài người, nhưng luôn hiệp thông và đồng hành cùng thế giới: “vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo âu của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và của bất kỳ ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo âu của các môn đệ Chúa Kitô, và không có gì thực sự là của con người mà họ lại không cảm nhận trong đáy lòng họ”.[\[22\]](#)

3. Giáo Hội lữ hành về cùng đích là Ba Ngôi Thiên Chúa

Giáo Hội phát xuất từ Ba Ngôi thì cũng phải trở về với Chúa Cha, qua Chúa Con, trong Chúa Thánh Thần. Ba Ngôi là nguồn gốc và là quê hương của dân lữ hành đang hướng về, là “cái đã là” và là “cái sẽ là” của Giáo Hội, là “cái quá khứ” và “cái tương lai” được hứa ban, là nguyên thủy và là cùng đích của Giáo Hội. Cùng đích đó là sự hiệp thông trọn vẹn vào tình yêu của Ba Ngôi, vào cuộc sống vĩnh cửu của Ba Ngôi trong vinh quang. Trước khi tới ngày đó, Giáo Hội là dân tộc lữ hành cho tới ngày Đức Kitô trở lại trong vinh quang và mọi loài đều quy phục Ngài. Giáo Hội không đạt tới hoàn tất của mình trong thời gian hiện tại, nhưng đợi chờ và chuẩn bị cho ngày đó. Vì Giáo Hội là cái đang trở thành, đang lớn lên và đợi chờ sự hoàn tất trong ngày cánh chung nên Giáo Hội phải không ngừng tự thanh luyện và đổi mới chính mình, trong sức mạnh và sự hướng dẫn của Thánh Thần. Trong bối cảnh Giáo Hội đang bị tổn thương như hiện nay, việc tự thanh luyện và đổi mới là vô cùng quan trọng. Đó cũng là lý do để Đức Thánh Cha Phanxicô khởi xướng Thượng Hội Đồng về tính hiệp hành khi kêu gọi toàn thể Dân Chúa góp phần nỗ lực để Hội Thánh hướng tới việc chữa lành: “Mỗi người đã chịu phép Rửa cần phải cảm thấy mình có liên quan đến sự thay đổi của Giáo Hội và xã hội mà chúng ta rất cần phải có. Việc thay đổi này đòi hỏi sự hoán cải mang tính cá nhân và cộng đồng, giúp chúng ta nhìn xem mọi sự như Chúa nhìn”.[\[23\]](#) Lo âu xao xuyến và luôn có đầu óc phê phán đối với bản thân, không ngừng cải tổ, không bao giờ được phép thỏa mãn với chính mình trong những “thành quả trần thế”, phải luôn cố gắng chu toàn sứ mạng Chúa Kitô giao phó nhờ Thánh Thần.[\[24\]](#) Sứ vụ đó là làm cho “muôn dân trở thành môn đệ”, nghĩa là làm cho triều đại của Thiên Chúa được phát triển và thành tựu trên toàn cõi đất.

Sứ vụ của Giáo Hội phải được trình bày trong bức tranh của sứ vụ Ba Ngôi Thiên Chúa. Ba Ngôi là căn nguyên của sứ mạng truyền

giáo của Giáo Hội. Sứ mạng của Giáo Hội không chỉ xuất phát từ sứ mạng của Chúa Kitô mà còn từ sứ mạng của Thiên Chúa: "Tự bản tính, Giáo Hội lữ hành phải truyền giáo, vì chính Giáo Hội bắt nguồn từ sứ mạng của Chúa Con và Chúa Thánh Thần theo ý định của Thiên Chúa Cha".^[25] Chúa Cha đã sai Con đến thế gian và Chúa Thánh Thần được Cha và Con sai đến để dẫn đưa nhân loại về vương quốc. Viễn tượng Ba Ngôi của sứ mạng truyền giáo còn thể hiện nơi lệnh truyền ra đi của Chúa Giêsu cho các môn đệ (x. Mt 28, 19), Ngài đã trao lại sứ mạng của Ngài cho Giáo Hội để Giáo Hội tiếp tục sứ mạng ấy cho đến tận thế. Ba Ngôi cũng chính là đích điểm của sứ mạng truyền giáo, hay nói đúng hơn, đích điểm của sứ mạng Giáo Hội là đích điểm của Ba Ngôi Thiên Chúa, đó là thiết lập triều đại Thiên Chúa và tái thiết vương quyền của Ngài. Chính Ba Ngôi là sức năng động của sứ mạng Giáo Hội. Nguyên lý căn bản của sứ mạng truyền giáo của Giáo Hội đều nhận lãnh năng lực từ sứ mạng Thiên Chúa (*missio Dei*). *Missio Dei* bắt nguồn từ lòng thương xót vô bờ của Chúa Cha, được Ngôi Lời thực hiện trong lịch sử và được Chúa Thánh Thần tiếp tục trong Giáo Hội. Nhờ đó Giáo Hội trở nên trung gian giữa Thiên Chúa và nhân loại, Giáo Hội phải luôn kết hợp hai yếu tố nhân loại và thần linh.^[26] Trước hết, Giáo Hội phải bắt đầu bằng việc lắng nghe và phục vụ, luôn ý thức mình như người Con được Cha sai đi và hằng vâng phục Cha – Cha ở trên mọi sự và trên cả Giáo Hội. Sau nữa vì Con đã Nhập Thể nên Giáo Hội thuộc về phía con người, vì thế như người Con, Giáo Hội bước đi với toàn thể nhân loại và cùng chia sẻ một sứ mệnh trần thế với thế giới.^[27] Giáo Hội được mời gọi đi theo con đường mà Người Con đã đi: con đường phục vụ. Như Đức Giêsu đã đến với nhân loại và trở nên một "xác phàm", đã lột bỏ chính mình (*kenosis*) và trở nên người Tôi Tớ của Thiên Chúa thì Giáo Hội cũng phải trở nên "nữ tỳ" của Chúa Cha để phục vụ nhân loại, nhất là những người nghèo, người bị bỏ rơi, người sống bên lề xã hội,... Sứ mạng này phải đặt trong ánh sáng của Chúa Thánh Thần, chính Ngài tác động nơi người rao giảng lẫn người nghe, để họ có thể nhận biết và tin Đức Kitô là Đức Chúa.

Tạm Kết

Tóm lại, Giáo Hội hiệp hành là công trình của Ba Ngôi, là "họa ảnh" của Ba Ngôi trong lịch sử để dẫn con người về cùng đích là

chính Ba Ngôi. Như thế, bản chất, hành động, ý muốn và sự tuyển chọn Giáo Hội đều có nền tảng nơi Ba Ngôi. Chúa Cha chọn Giáo Hội từ trước muôn đời, và nơi Đức Kitô, Con của Người, Người sáng lập và thực hiện kế hoạch đó trong thời gian. Người không ngừng dưỡng nuôi Giáo Hội bằng các bí tích, nhất là bí tích Thánh Thể, đồng thời hiến tế, dẫn dắt và canh tân Giáo Hội bởi Chúa Thánh Thần. Vì thế sự sống còn của Giáo Hội hoàn toàn lệ thuộc vào Ba Ngôi. Mất đi viễn tượng này, Giáo Hội chỉ được nhìn như một sáng kiến khởi đi từ bên dưới mà đánh mất chiều kích màu nhiệm. Thiếu lối nhìn Ba Ngôi, Giáo Hội hiệp thông sẽ có nguy cơ bị gián lược vào cơ cấu phẩm trật cứng ngắc, làm cho con đường tiến tới sự hiệp nhất giữa các Giáo Hội Kitô bị xô vào chân trời xa xăm. Cũng vậy, nếu vắng bóng Ba Ngôi trên con đường sứ vụ, sứ mạng truyền giáo của Giáo Hội sẽ bị lạc vào những chương thẳng tiến thuần túy thể tục, hoặc sẽ chỉ tập trung vào bản thân mình như là mục đích tối hậu mà thôi. Như Ba Ngôi luôn hiệp hành với nhau, Giáo Hội cũng luôn sống tính hiệp hành: hiệp thông, tham gia và sứ vụ. Tiến trình hiệp hành là cách thức hành động thông thường của Giáo Hội, như thánh Gioan Kim Khẩu đã nói: "Hội Thánh và Synod là hai từ đồng nghĩa".^[28] Ngay từ khi được khai sinh trong thời gian, Giáo Hội luôn sống tính hiệp hành là "cùng nhau gieo bước hành trình" trong thế gian. Đó cũng là "con đường Thiên Chúa mong đợi nơi Hội Thánh của thiên niên kỷ thứ ba".^[29] Tiến trình hiệp hành chỉ có thể thực hiện được trong sự quan phòng của Chúa Cha, trong sự hiệp nhất với Chúa Con, nhờ tác động của Chúa Thánh Thần.

Cách riêng là một Chứng sinh – một ứng sinh Linh mục, được mời gọi trở nên "con người của sự hiệp thông". Do đó mỗi người cần thể hiện tình yêu của mình với Chúa và Giáo Hội cách thực tế và vô điều kiện qua việc tích cực tham gia xây dựng một Giáo Hội hiệp hành trên mọi bình diện, mọi cấp bậc: với Giáo Hội hoàn vũ, với Giáo phận, với gia đình Chứng viện... Cách riêng, cần tích cực xây dựng gia đình Chứng viện thành một cộng đoàn hiệp hành, nơi mà mỗi người và mọi người đều tích cực đóng góp xây dựng và phát triển Chứng viện, kiến tạo sự hiệp thông giữa mọi thành phần: Ban đào tạo với chứng sinh, giữa lớp trên với lớp dưới, giữa Giáo phận này với Giáo phận khác... Mỗi người cần tích cực tham gia xây dựng "thân thể chứng viện" theo chức vụ và khả năng riêng của mình,

đồng thời tích cực cộng tác vào sứ vụ Loan Báo Tin Mừng bằng cách làm cho gia đình chủng viện trở nên "cộng đoàn mẫu mực về tính hiệp hành" cho những người xung quanh và với những người sẽ gặp gỡ trong tương lai qua các kỳ nghỉ hay các chuyến mục vụ chung của chủng viện. "Ước gì mọi người thấy anh em sống hiền hòa rộng rãi, Chúa đã đến gần" (Pl 4,5).

Nguồn: <https://dcpphanxicoxavie.com/>

[19] X. Công đồng Vaticanô II, Sắc lệnh Đại kết *Unitatis Redintegratio*, số 2.

[20] X. *Cẩm nang cho THĐ Giám mục về tính hiệp hành*, phần 1.3.

[21] X. ĐGH Gioan Phaolô II, *Bài giáo huấn ngày thứ tư hàng tuần*, 9-10-1991, số 7.

[22] Công đồng Vaticanô II, Hiến chế *Gaudium et Spes*, số 1.

[23] *Cẩm nang cho THĐ Giám mục về tính hiệp hành*, phần 1.4.

[24] X. Bruno Forte, *Mẫu Nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi Như Một Lịch Sử*, Nxb. Tôn Giáo, Hà Nội, 2010, p. 261-262.

[25] Công đồng Vaticanô II, Sắc lệnh về Truyền Giáo *Ad Gentes*, số 2.

[26] X. Công đồng Vaticanô II, Hiến chế *Lumen Gentium*, số 8 ; Sách Giáo lý Hội Thánh Công Giáo, số 771.

[27] X. Công đồng Vaticanô II, Hiến chế *Gaudium et Spes*, số 40.

[28] John Chrysostom, Chú giải Thánh Vịnh 149. Trích lại từ *Tài liệu chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng*, số 11.

[29] ĐGH. Phanxicô, *Diễn từ mừng kỷ niệm 50 năm thiết lập Thượng hội đồng Giám mục*.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 01/2024

CẦU CHO VIỆC NHẬN BIẾT TÍNH ĐA DẠNG TRONG LÒNG GIÁO HỘI

Xin Thánh Thần giúp chúng ta nhận biết những đặc sủng khác nhau trong cộng đoàn Kitô giáo và khám phá sự phong phú của những truyền thống nghi thức khác nhau giữa lòng Giáo Hội Công Giáo.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

LỄ HIỂN LINH: NGUỒN GỐC VÀ Ý NGHĨA

Jean Luc Muller

Lễ Hiển Linh được cử hành vào ngày Chúa Nhật thứ hai sau lễ Giáng Sinh, là một trong những lễ trọng lâu đời nhất trong niên lịch Kitô giáo. Được nhiều người biết đến với tên gọi là lễ Ba Vua, và do các truyền thống đi kèm, lễ này chủ yếu cử hành việc Đức Kitô Cứu Thế xuất hiện, tỏ mình cho thế gian, với tư cách là Thiên Chúa, Con Người và là Vua. Thật vậy, trong thế giới cổ đại, từ Hy Lạp Epiphanie cũng có nghĩa là sự can thiệp lạ lùng của thần thánh vì con người, sự xuất hiện đầy hân hoan của một lãnh chúa như khi lên ngôi hay lúc khởi hoàn tiến vào thành. Trong Tân Ước, từ này được dùng để chỉ sự tỏ mình của Đức Kitô như là Con Thiên Chúa: “Ngài bày tỏ vinh quang của mình và các môn đệ tin vào Ngài” (Ga 2, 11).

Nguồn gốc của ngày lễ

Thời Giáo Hội sơ khai, chỉ có ngày lễ Phục Sinh là được cử hành hằng năm cách đặc biệt và mỗi ngày Chúa Nhật được xem như một ngày “tiểu phục sinh”. Vào thế kỷ thứ III và IV, tại Đông phương và Tây phương, xuất hiện các ngày lễ trọng mừng Đấng Cứu Thế đến giữa loài người. Trong khi ở Tây phương, lễ Giáng Sinh được cố định vào ngày 25-12, nhằm tiết Đông chí, để thay thế các cuộc lễ ngoại giáo mừng sự trở lại của Mặt trời và Ánh sáng, thì lễ Thiên Chúa Nhập Thể được cử hành vào ngày 6-1 tại Đông phương. Tại Ai Cập và Ả Rập, ngày này trùng hợp với một ngày lễ rất cổ xưa của người ngoại giáo tôn vinh thần Mặt Trời, tương tự với ngày Đông chí ở Roma.

Như thế, lễ Hiển Linh có nguồn gốc là một ngày lễ cổ xưa của người Kitô giáo tương tự với ngày lễ Giáng Sinh, như các nghi lễ được cử hành tại Giêrusalem vào cuối thế kỷ thứ IV và đầu thế kỷ thứ V đã chứng minh: vào buổi chiều ngày 5-1, vị giám mục cùng với hàng giáo sĩ và giáo dân đến Giêrusalem. Sau buổi cầu nguyện, người ta đi thành đoàn rước đến hang đá Giáng Sinh để công bố đoạn Tin Mừng về sự hạ sinh của Đức Kitô. Sau đó là cuộc canh thức dài kết thúc bằng một thánh lễ vào những giờ đầu tiên trong ngày với bài đọc Tin Mừng về các Đạo sĩ đến thờ lạy Chúa. Rồi

người ta vừa hát bài Benedictus vừa quay trở lại Giêrusalem để cử hành một thánh lễ trọng thể nữa tại Vương cung Thánh đường Mộ Thánh.

Ngày lễ của ba phép lạ

Từ Đông phương, lễ Hiển Linh lan sang Châu Âu vào khoảng thế kỷ thứ IV và được nói đến lần đầu tiên tại xứ Gaule vào năm 361; ngược lại, Đông phương cũng đã chấp nhận ngày lễ Giáng Sinh vào ngày 25-12. Đến cuối thế kỷ này, hầu hết các Giáo Hội đều cử hành hai ngày lễ trọng bổ túc cho nhau này.

Ý nghĩa của hai ngày lễ này đã có sự biến chuyển sau đó, cả ở Tây phương lẫn Đông phương.

* Ban đầu, ở Tây phương, người ta có thói quen cử hành chung các biến cố hạ sinh của Đức Kitô vào ngày Giáng Sinh, biến cố các Đạo sĩ đến thờ lạy Chúa và cuộc tàn sát các Thánh Anh Hải. Nhưng khi Roma bắt đầu mừng lễ Hiển Linh thì hai biến cố cuối cùng này được tách rời ra khỏi ngày lễ 25-12 để dành tôn kính các Đạo sĩ là chủ đề chính cho ngày lễ trọng mới vào ngày 6-1. Như thế, lễ Hiển Linh trong phụng vụ Roma mang thông điệp chính là sự mạc khải của Đức Kitô cho mọi dân tộc được biểu tượng qua các Đạo sĩ.

* Còn đối với Giáo hội Đông phương, lễ Hiển Linh đã trở thành đại lễ mừng thiên tính của Đức Kitô; mầu nhiệm Nhập Thể và sự thờ lạy của các Đạo sĩ vì thế được cử hành vào ngày lễ Giáng Sinh. Thế rồi sau đó lễ Hiển Linh ngày càng được hiểu như là lễ Đức Kitô Chịu Phép Rửa (chịu ảnh hưởng của Ai Cập vì phụng vụ này đã sáp nhập biến cố này vào lễ ngày 6-1 để nhấn mạnh đến thiên tính thật sự của Đức Kitô ngay từ khi sinh ra). Do đó mà ở Đông phương có tục lệ làm phép nước rửa tội, nước giếng rửa tội, các nguồn nước và sông suối vào dịp lễ Hiển Linh. Vào ngày này, nhiều đám đông kéo nhau đến bờ sông Giođan để dìm mình ba lần trong dòng sông theo như nghi thức rửa tội của Đông phương.

Phép lạ tại Cana là dấu hiệu đầu tiên chứng tỏ quyền năng Thiên Chúa của Đức Kitô sau mạc khải tại sông Giođan. Trong phụng vụ Đông phương, lễ Hiển Linh đã trở thành ngày lễ của ba phép lạ mà dấu vết vẫn còn tìm thấy được trong bài điệp ca Magnificat của giờ kinh chiều: "Chúng con mừng kính ngày thánh này được điểm tô bằng ba phép lạ: hôm nay ngôi sao đã dẫn đường cho các Đạo sĩ

đến hang đá; hôm nay nước đã biến thành rượu tại tiệc cưới; hôm nay tại sông Giođan, Đức Kitô đã muốn chịu phép rửa bởi Gioan để cứu chuộc chúng ta”. Thật vậy phụng vụ Roma cử hành lễ Chúa Giêsu chịu phép rửa vào tuần bát nhật và phép lạ Cana vào ngày Chúa Nhật thứ hai sau đó.

Các Đạo sĩ

Nhưng các đạo sĩ đến kính viếng Vua dân Do Thái này chính xác là những ai? Tin Mừng chẳng nói gì ngoài việc họ đến từ phương Đông. Người ta thường cho rằng họ là các thành viên của một trong sáu giai cấp của xứ Ba Tư cổ xưa. Vừa là tư tế, nhà thiên văn và chiêm tinh, những người có học thức cao này không chỉ phục vụ cho tôn giáo mình mà họ biết rõ các nghi lễ và thực hành, nhưng họ cũng có kiến thức về khoa học rất rộng, nhất là thiên văn, chuyên giải thích các giấc mộng và những dấu hiệu thiên văn. Trong nhiều xứ sở, họ là cố vấn của triều đình.

Đối với các Đạo sĩ này, sự xuất hiện trên trời một hiện tượng thiên văn bất thường (như sao chổi hay sự giao nhau của các hành tinh) là dấu hiệu của một biến cố lịch sử quan trọng như ngày sinh của một nhân vật hàng đầu. Thật vậy, ý tưởng rất phổ thông trong thế giới cổ đại là có một sự tương quan giữa con người và vị trí của những vì sao nào đó ở trên trời. Chính vì thế mà đối với người Aicập, khi xuất hiện sao Thiên Lang (Sirius) là điềm báo trước lũ lụt mang lại phù sa của sông Nil, mặc dầu chẳng có liên quan nhân quả gì giữa hai hiện tượng này.

“Vua dân Do Thái vừa sinh ra ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao của Ngài xuất hiện và chúng tôi đến để triều bái Ngài” (Mt 2, 2). Câu hỏi mà các Đạo sĩ đặt ra khi vừa đến Giêrusalem nằm trong bối cảnh thiên văn của phương Đông cổ đại, thế nhưng còn cần phải giải thích rằng các Đạo sĩ hướng thẳng đến xứ Palestine và xin gặp đích thân Vua dân Do Thái chính là bởi vì ngôi sao đưa đường cho những vị này được hiểu như là một dấu hiệu quá rõ ràng. Điều này giả định rằng những nhà thông thái đến gặp Đức Kitô đã biết rõ những lời tiên tri của Cựu Ước nối kết sự sinh hạ của Đấng Cứu Thế với một dấu hiệu của ánh sáng: “Một vì sao xuất hiện từ Giacóp” (Ds 24, 17); “Dân đang lần bước giữa tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng; đám người sống trong vùng bóng tối nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi” (Is 9, 1). Nếu chính họ không theo

tôn giáo của người Do Thái thì ít ra họ cũng có quan hệ với môi trường Do Thái, có thể là những người Do Thái tản mác (Diaspora) ở xứ Babylone.

Lưu ý rằng Thánh sử Matthêu không nêu con số chính xác các Đạo sĩ, cũng không nói họ là vua. Trong các bức hoạ hay tranh ghép cổ thời, người ta vẽ hai, ba, bốn ông hay nhiều hơn thế nữa, các Kitô hữu ở phương Đông quen tính đến hơn chục ông. Con số ba theo truyền thống chắc chắn là do ba lễ vật dâng lên cho Chúa Kitô. Ta cũng có thể thấy sự lựa chọn con số này biểu trưng cho Ba Ngôi. Về việc trình bày các Đạo sĩ như là những vị vua, cưỡi trên lưng lạc đà, đầu đội vương miện, có cả đoàn tùy tùng đi theo, hình ảnh này là do ngôn sứ Isai đã loan báo rằng người ta sẽ thấy các vị vua lên đường đến thờ lạy Thiên Chúa thật tại Giêrusalem: "Chư dân sẽ đi về phía ánh sáng của người, vua chúa hướng về ánh bình minh của người mà tiến bước (...) Lạc đà từng đàn che rợp đất, lạc đà Mađian và Êpha; tất cả những người từ Saba kéo đến, đều mang theo vàng với trầm hương và loan truyền lời ca tụng Chúa" (Is 60, 1-6).

Ngôi sao Bêlem

Nhiều người cho câu chuyện các Đạo sĩ đi theo ánh sao chỉ là truyền thuyết. Như chúng ta đã nói ở trên, nếu ngôi sao không di chuyển bên trên các Đạo sĩ như một ngọn đèn chiếu, thì các hiện tượng thiên văn bất thường (sao chổi, ngôi sao mới, các hành tinh giao nhau) rất thường xảy ra vào thời Đức Kitô sinh hạ. Trước khi chê bai nội dung của Tin Mừng nhân danh điều được cho là khoa học, ta cần phải xem lại chính xác những gì mà khoa học đã nói, ở đây là khoa thiên văn.

Nhờ vào máy tính, ngày nay người ta có thể tính toán vị trí các vì sao mãi cho đến tận thời xa xưa nhất, người ta thấy rằng vào năm 7 trước Chúa Giêsu Kitô giáng sinh có 3 lần Thổ tinh (Saturne) và Mộc tinh (Jupiter) giao nhau. Quả thế, qua 3 lần các ngày 29-5, 29-9 và 4-12, hai hành tinh này gặp nhau trên bầu trời Babylone. Người ta có thể dễ dàng mừng rỡ ra sự suy đoán của các Đạo sĩ, thêm vào đó là Mộc tinh được xem như "Ngôi sao của các vị Vua" được nhân hoá bằng vị thần chính của vùng Babylone là Marduk, còn Thổ tinh (saturne) rất được người Do Thái sùng bái, ngày Sabbath được lấy từ tên của ngôi sao này. Với tất cả những

điều này, cùng với lời tiên tri của Balaam và Isai, con đường đã được vạch sẵn cho các đạo sĩ của chúng ta. Dựa vào những sự kiện trên, các nhà thiên văn đã đưa ra giả thuyết sau đây: sau khi đã chấm tử vi về vị vua sẽ sinh ra, các Đạo sĩ lên đường vào lần giao nhau thứ hai của Thổ tinh - Mộc tinh vào ngày 29-9 để rồi đến Giêrusalem vào cuối tháng Mười Một và đầu tháng Chạp.

Ghi chú:

Ở đây chúng ta không cố tìm lại ngày sinh của Chúa Giêsu Kitô, đã được sử gia và các nhà chú giải tranh luận rất nhiều, mà chỉ chứng minh rằng không có lý do gì để nghi ngờ về sự kiện Ngôi sao Bêlem, một trong những dấu hiệu của Thiên Chúa trong lịch sử nhân loại. Có rất nhiều giả thiết về năm sinh của Đức Kitô, các năm -2 và -1 có rất nhiều hiện tượng thiên văn. Dựa trên chứng từ của các Giáo phụ và niên biểu của Denys le Petit được cho là vẫn có giá trị, Hugues de Nanteuil cho rằng Chúa Giêsu chính xác sinh vào ngày 25-12 năm -1. Theo Jean Aulagnier thì Denys le Petit đã nhầm đến 4 năm, Chúa Giêsu được sinh ra vào tháng Chạp năm -5 [1].

Sứ điệp của lễ Hiển Linh

1. Chúa Giêsu được mạc khải như là Vua, Thiên Chúa và con người.

Lễ vật các đạo sĩ dâng cho Chúa Kitô đã mạc khải cách biểu trưng về ý nghĩa của ngày lễ Hiển Linh: “Được Ngôi sao đưa đường đến tận nhà Giacóp, đến với Đấng Emmanuel, qua lễ vật dâng tiến, họ muốn bày tỏ Đấng mà họ thờ lạy là ai: với mộc dục thì đó là Đấng phải chết và chịu mai táng vì nhân loại phải chết; với vàng thì đó là Vua mà triều đại của Ngài không bao giờ chấm dứt; với nhũ hương thì đó là Thiên Chúa được nhìn nhận ở xứ Giuđê đồng thời cũng là Đấng tỏ mình cho những ai không tìm thấy Ngài” [2].

Tiến dâng vàng, các Đạo sĩ nhìn nhận vương quyền của Đức Kitô, hậu duệ cuối cùng của giòng dõi Đavít, như ngôn sứ Isai đã tiên báo: “Một chồi non sẽ trời ra từ gốc Giesê, một mầm non sẽ mọc lên từ cội rễ ấy, Thánh Thần của Yavê sẽ ngự trên vị này...” (Is 11, 1-2). Họ đến quỳ gối trước vị vua mà quyền năng bao trùm vạn vật; không phải bằng quân đội và vinh quang cá nhân mà bằng tình yêu vô bờ qua việc phục vụ và tự hiến chính mình.

Nếu vương quốc của Đức Kitô đạt đến độ toàn hảo như vậy chính bởi vì nó không thuộc về thế gian này, như Chúa Giêsu đã tuyên bố

với Philatô trong cuộc thẩm vấn. Quyền lực mà Đức Giêsu Kitô có được là do Chúa Cha ban cho và đó là ý nghĩa của lễ dâng trầm hương vì sản vật này dành riêng cho Thiên Chúa trong các nghi lễ tại Đền thờ. Như vậy các Đạo sĩ đã nhìn nhận thiên tính của Đức Kitô ngay từ khi hạ sinh, trước khi Ngài bày tỏ cho con người bằng các phép lạ.

Hoàn toàn là Thiên Chúa, Đức Giêsu cũng hoàn toàn là con người. Chính vì thế mà các Đạo sĩ đã tiến dâng lễ phẩm thứ ba là mộc dục, thứ hương liệu dùng để băng bó vết thương và tắm liệm xác chết. Khi nhập thể, quả thật Con Thiên Chúa đã hoàn toàn thông phần vào kiếp con người, chia sẻ vận mệnh của mỗi người từ khi sinh ra cho đến lúc chết đi, ngoại trừ tội lỗi, mà không cần sử dụng đến quyền năng Thiên Chúa,

2. Khám phá Thiên Chúa với trí óc và con tim

Lên đường để nhận biết Đức Kitô là vị Vua thật, Thiên Chúa thật và là Con Người thật, đó là hành trình của các Đạo sĩ. Việc các Đạo sĩ đến Bêlem để thờ lạy Chúa Hài Nhi dạy chúng ta phải biết tìm Thiên Chúa bằng cả khối óc lẫn con tim. Như đã thấy, các Đạo sĩ là những người thông thái, học thức, được mọi người trong đất nước mình nhìn nhận khả năng. Chính nhờ kiến thức, tính toán mà họ có thể khám phá ra Ngôi Sao dẫn đưa họ đến tận hang đá. Nhưng một khi đặt chân đến Giêrusalem, những con người khoa học này không còn cậy dựa vào kiến thức của mình nữa: họ dò hỏi các luật sĩ và tiến sĩ Luật, các nhà chuyên môn về Kinh Thánh là chính Mạc Khải của Thiên Chúa. Cũng thế, kiến thức của chúng ta không đủ để giải thích tất cả: như các đạo sĩ, cần phải lắng nghe các ngôn sứ, cả thời xưa lẫn thời nay, để nhờ họ mà có thể nhận biết khuôn mặt thật của Thiên Chúa và tình yêu Ngài mang đến cho mọi loài thụ tạo.

Lm. Phaolô Nguyễn Minh Chính chuyển ngữ

Nguồn: Trích "Bản Thông Tin" Giáo phận Qui Nhơn, số tháng 12-2010

[1] Hugues de Nanteuil, Sur les dates de naissance et de mort de Jésus.

Jean Aulagnier, Le premier siècle chrétien

[2] Irénée de Lyon, Adversus Haereses III, 9, 3.

Église en fêtes, Tequi, 1990, tr. 51-59

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

MỘT SỐ BỆNH HAY GẶP MÙA THU ĐÔNG VÀ CÁCH PHÒNG TRÁNH

Minh Khương

VTV.vn - Thời tiết thay đổi, cơ thể chúng ta cũng chưa kịp thích nghi, dẫn tới đề kháng bị giảm mạnh và đó là nguyên nhân dễ mắc các bệnh giao mùa Thu Đông.

Đối tượng dễ mắc bệnh giao mùa Thu Đông

Theo Bệnh viện Bãi Cháy (Quảng Ninh), bệnh giao mùa Thu Đông có thể gặp ở mọi đối tượng và lứa tuổi, tuy nhiên một số đối tượng sẽ có nguy cơ mắc bệnh cao hơn như:

Trẻ em

Hệ miễn dịch của trẻ nhỏ còn non yếu, chưa hoàn thiện hết nên rất dễ bị các yếu tố tác nhân bên ngoài tấn công, đặc biệt vào thời gian giao mùa. Các cha mẹ cần chú ý giữ gìn sức khỏe cho trẻ em vì khi mắc bệnh, trẻ sẽ gặp những diễn biến nguy hiểm hơn nhiều so với người lớn.

Người cao tuổi

Không chỉ riêng trẻ nhỏ, người cao tuổi là đối tượng nằm thứ 2 trong danh sách những người dễ mắc bệnh giao mùa Thu Đông. Bởi lẽ những người nằm nhóm trong này thường có các bệnh nền mạn tính như huyết áp cao, tiểu đường, tim mạch, suy gan, suy thận... khiến cho hệ miễn dịch suy yếu.

Do đó khi cơ thể người cao tuổi mắc thêm các bệnh giao mùa Thu Đông, tình trạng bệnh cũng rất nguy hiểm, tăng nguy cơ làm khởi phát các bệnh có sẵn dẫn tới "bệnh chồng bệnh". Điều này khiến việc điều trị khó khăn hơn rất nhiều.

Phụ nữ có thai

Đối tượng này cần đặc biệt lưu ý vì cơ thể phụ nữ mang thai thường yếu hơn so với người bình thường. Khi nhiễm bệnh, phụ nữ mang thai không được sử dụng thuốc nên lâu khỏi, ngoài ra dễ gặp

các biến chứng ảnh hưởng tới thai nhi gây nên dị tật bẩm sinh rất nguy hiểm.

Khi giao mùa, cơ thể thường mắc các bệnh gì?

Bệnh giao mùa Thu Đông rất phổ biến và bất cứ đối tượng nào cũng có thể mắc, dưới đây là tổng hợp những bệnh mà chúng ta hay gặp khi thời tiết thay đổi.

Cảm cúm

Đây là chứng bệnh phổ biến nhất mà hầu như ai cũng có thể mắc phải trong thời điểm này. Thời tiết thay đổi, nóng lạnh đan xen, nắng mưa thất thường liên tục, kèm theo miễn dịch cơ thể không kịp thích nghi với môi trường khiến chúng ta dễ mắc bệnh hơn.

Khi cơ thể gặp các biểu hiện như ho, hắt hơi, chảy mũi, sốt, ớn lạnh... đó là dấu hiệu cho biết bạn đã bị cảm cúm và cần được nghỉ ngơi, chăm sóc.

Viêm phổi, viêm phế quản

Thời tiết Thu Đông thường hanh khô khiến hệ hô hấp, đặc biệt là phổi có thể bị ảnh hưởng. Người bệnh bị viêm phổi thường có các triệu chứng như nghẹt mũi, đau tức ngực, ho khan, ho có đờm, ho ra máu, đờm màu trắng đục, thậm chí màu vàng xanh hoặc đỏ...

Nếu tình trạng này kéo dài, không điều trị sớm và đúng cách, bệnh nhân dễ bị nhiễm trùng lan rộng và tấn công sâu hơn vào các phế nang, phế quản phổi và nhu mô phổi rất nguy hiểm, thậm chí có thể tử vong.

Dị ứng

Rất nhiều người có làn da nhạy cảm thường bị dị ứng khi thời tiết giao mùa. Căn bệnh này gây ra nhiều phiền toái như bong tróc nứt nẻ, nổi mẩn đỏ mề đay, ngứa ngáy sưng phù... trên khắp cơ thể khiến người bệnh cảm thấy khó chịu, bất tiện và ảnh hưởng đến thẩm mỹ.

Nguyên nhân bắt nguồn từ sự thay đổi nhiệt độ thất thường của môi trường, cơ thể bạn không kịp thích nghi nên thân nhiệt mất ổn định, cơ thể cũng vì đó mà dễ mắc bệnh hơn.

Viêm xoang

Nhắc tới bệnh giao mùa Thu Đông thì không thể thiếu viêm xoang bởi thời tiết khô hanh khiến niêm mạc mũi khô và bong tróc. Những người mắc bệnh xoang thường có cảm giác phiền toái và rất khó chịu bởi liên tục hắt hơi, sổ mũi, đau đầu, đau tai...

Mặc dù căn bệnh này không gây nguy hiểm nhưng khó chữa được dứt điểm nên sẽ gây nhiều bất tiện cho người bệnh.

Đau nhức xương khớp

Thời tiết thay đổi khiến cho cơ thể bạn mệt mỏi, rệu rã, đau nhức dù bạn vẫn còn rất trẻ. Bệnh này xuất hiện ở hầu hết chúng ta mỗi khi trời trở lạnh, các triệu chứng thường xuất hiện vào sáng sớm và có thể kéo dài sau đó.

Triệu chứng ban đầu có thể chỉ là sốt, đau họng, viêm họng đỏ cấp tính. Tuy nhiên sau khoảng 7-10 ngày, diễn biến bệnh có thể nghiêm trọng hơn. Cơ thể xanh xao, các khớp như vai, háng... bị sưng đỏ, nóng gây đau đớn khó hoạt động, di chuyển. Bệnh thấp khớp cần điều trị dứt điểm kịp thời để tránh tái phát và gây tổn thương đến tim mạch.

Sốt xuất huyết

Giao mùa là lúc các vi khuẩn, virus sinh sôi và bùng phát mạnh mẽ, trong đó có virus gây sốt xuất huyết. Bệnh sốt xuất huyết gây nguy hiểm cho tất cả các đối tượng, đặc biệt là trẻ em và những người có bệnh phổi tắc nghẽn mạn tính.

Người bệnh gặp các dấu hiệu như sốt cao, mệt mỏi, buồn nôn, đau mỏi người,... thường lầm tưởng bệnh cũ tái phát dẫn tới chủ quan không đi khám và điều trị. Khi bệnh trở nặng, diễn biến bệnh đã nguy hiểm hơn mới phát hiện và đến bệnh viện, khiến công tác điều trị gặp khó khăn, nhiều trường hợp đã không qua khỏi do sốt xuất huyết.

Suy tim

Các bệnh nhân có tiền sử bệnh tim mạch nên chú ý hơn tới sức khỏe của mình vào thời điểm này. Thời tiết thay đổi đột ngột khiến cơ thể phải thích ứng với biến đổi khí hậu, hệ thống tim mạch cần phải làm việc nhiều hơn dẫn đến quá tải, ảnh hưởng đến vùng tim, có thể gây suy tim.

Chủ động phòng tránh bệnh giao mùa Thu Đông thế nào?

Bệnh giao mùa Thu Đông rất phổ biến và có tác động đến tất cả các đối tượng không ngoại trừ tuổi tác, giới tính. Chính vì vậy, chúng ta cần tìm hiểu rõ về nguyên nhân và cách phòng tránh để cơ thể luôn khỏe mạnh.

Tăng cường sức đề kháng

Để tăng cường đề kháng, cách tốt nhất là chúng ta cần cung cấp đầy đủ dinh dưỡng, hợp lý, khoa học. Cân bằng dinh dưỡng chính là chìa khóa giúp chúng ta có một hệ miễn dịch khỏe mạnh.

Tăng cường bổ sung vitamin trong các loại rau, củ, quả và uống nhiều nước. Nên sử dụng thêm các loại nước ép bổ sung vitamin C như nước cam, nước ổi...

Rèn luyện thể dục, thể thao

Việc rèn luyện thể dục thể thao giúp hệ miễn dịch hoạt động hiệu quả hơn. Khi cơ thể bị virus xâm nhập, một hệ miễn dịch khỏe mạnh sẽ tấn công nhanh hơn và tiêu diệt các loại virus gây hại đó.

Theo khuyến cáo từ các chuyên gia y tế, mỗi ngày bạn cần vận động thể dục thể thao từ 30 phút - 1 tiếng để đạt hiệu quả tốt nhất.

Vệ sinh cơ thể sạch sẽ, tạo môi trường sinh hoạt thông thoáng

Vệ sinh cơ thể sạch sẽ, đặc biệt là vệ sinh, sát khuẩn vùng họng, răng miệng bằng nước muối loãng hoặc các dung dịch súc miệng khác sẽ giúp loại bỏ và hạn chế sự sinh sôi phát triển của các vi khuẩn có hại.

Ngoài ra, cần tạo môi trường sống sạch sẽ, thông thoáng và hạn chế tập trung chỗ đông người, đặc biệt hạn chế trò chuyện với người mắc bệnh cúm và các bệnh đường hô hấp.

Giữ ấm cơ thể

Giữ ấm cơ thể giúp thân nhiệt luôn được ổn định, mặc đủ ấm vào buổi sáng và buổi tối, đội mũ nón khi đi ra ngoài trời. Lưu ý cần có một chế độ sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi hợp lý, không nên thức quá khuya.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 96)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	17
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Lời tâm tình cuối năm	21
◆ Tìm hiểu tín điều Đức Maria là mẹ Thiên Chúa	23
◆ Yếu tố tham gia trong hiệp hành	28
◆ Diệu kỳ thay đấng là Mẹ Thiên Chúa	31
◆ Nguồn sống dồi dào	34
◆ Gắn mác	39
◆ Con đường nào in dấu chân tôi	42
◆ Thượng Hội Đồng, tiến tới 54 phụ nữ bỏ phiếu	44
◆ GH hiệp hành trong tương quan với Ba Ngôi TC (tt và hết)	48
✠ Giải Đáp Thắc Mắc	
◆ Lễ Hiến Linh: Nguồn gốc và ý nghĩa	54
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Một số bệnh hay gặp mùa Thu Đông	60

